

ஒரு வேளை
மிஸ் பண்ணிணாலும்...
பீல் பண்ணணும்.....
அதுதான் சக்தி மசாலா !

சக்தி மசாலா ...
அன்பின் சுவையான
அடையாளம் ...

சக்திமசாலா பிரைவேட் லிமிடெட்
6, மாமரத்துப்பாளையம், ஈரோடு - 638 004.
போன் : 0424 - 2533601.
E-mail : headoffice@sakthimasala.co.in
www.sakthimasala.com

- சக்தி மசாலா சமையல் பொடி வகைகள் • சக்தி உறுகாய் வகைகள் • சக்தி சன் பிளவர் ஆயில் • சக்தி பருப்பு வகைகள்
- சக்தி பஜ்ஜி போண்டா மாவு • சக்தி ராகி மாவு • சக்தி கடலை மாவு • சக்தி அப்பளம் • நெய்

ENGINEERING

ARCHITECTURE

DENTAL

RESEARCH

ARTS & SCIENCE

YOUR CAREER BEGINS WITH US

COURSES AVAILABLE

Aeronautical | Automobile | Bioinformatics | Biomedical | Biotechnology | Chemical | Civil | Computer Science and Engineering | Electrical and Electronics | Electronics and Communication | Electronics and Telecommunication | Electronics and Instrumentation | Information Technology | Mechanical | Mechanical and Production | Bachelor of Architecture (B.Arch.) | Bachelor of Dental Surgery (BDS)

100% PLACEMENT OPPORTUNITY

ADMIRABLE INFRASTRUCTURE

WORLD CLASS ACADEMIC AMBIENCE

EMINENT FACULTY

SATHYABAMA UNIVERSITY

(Established under section 3 of the UGC Act, 1956)
Declared as Category "A" University by MHRD, Government of India

[facebook.com/SathyabamaUniversityOfficial](https://www.facebook.com/SathyabamaUniversityOfficial)

App Store

Google Play

Email: entranceexam2016@sathyabamauniversity.ac.in | www.sathyabamauniversity.ac.in

Jeppiaar Nagar, Rajiv Gandhi Salai, Chennai - 600 119.

Phone : Administrative Office: 044-2450 3150 / 51 / 52 / 53 / 54 / 55 | Entrance Exam Office: 044-24502436 | Fax : 044 - 2450 2344

பழகிப் போன நீட சோகம்!

அனைவருக்கும் அன்பு வணக்கம்.

‘தன் வாழ்வில் நல்லது எப்போது நடக்கும்’ என்று அறிய ஆர்வம் கொண்ட ஒருவர், ஒரு ஜோசியரைத் தேடிப் போனாராம். “இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு உன் வாழ்வில் நல்லதே நடக்காது” என்று ஜோசியர் உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டார். “நாலு ஆண்டுகள் கழித்து என் வாழ்வில் நன்மைகள் நடக்குமா?” என்று அவர் கேட்டபோது, “அதற்கெல்லாம் அவசியம் இல்லை. நாலு ஆண்டுகள் கஷ்டத்தை அனுபவித்துவிட்டால், பிறகு அதுவே பழகிவிடும்” என்று அந்த ஜோசியர் சொன்னதாக ஒரு நகைச்சுவைத் துணுக்கு உண்டு.

மருத்துவக் கல்லூரி சேர்க்கைக்காக மத்திய அரசு கொண்டுவந்த ‘நீட் தகுதித் தேர்வு’க்கு, தமிழகம் முழுவதும் எதிர்ப்புக் குரல் எழுந்தது. அனிதா என்கிற மாணவியின் உயிரும் பலி கொடுக்கப்பட்டது. இத்தகைய எதிர்ப்புகளுக்கும் இழப்புகளுக்கும் பிறகாவது தீர்வு கிடைக்காதா என்ற ஆதங்கத்தோடு மத்திய அரசு, உச்ச நீதிமன்றம் போன்ற அமைப்புகளைத் தேடிச்

சென்றதில் தமிழக அரசுக்கு ஏமாற்றம் மட்டுமே பரிசாகக் கிடைத்தது. மத்திய அரசு ஒப்புதல் தர இயலாது என சொன்னதைக் காரணம் காட்டி, நீதிமன்றம் ‘நீட்’ தேர்வை நடத்தச் சொல்கிறது. நீதிமன்ற உத்தரவை மீறமுடியாது என்று மத்திய அரசின் செயல்திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தொடங்கிவிட்டது மாநில அரசு. எல்லோரும் கைவிட்ட நிலையில், நிரீகதியாக நிற்கிற ஏழை மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக ஒலித்த குரல்களும், அடுத்தடுத்து நிகழ்கிற ‘அதிரடிச் செய்திகளின்’ தீவிரத்தில் ஓடுங்கிவிட்டன. ஓராண்டு கரைந்துவிட்ட நிலையில், இந்த ஆண்டு நீட் தேர்வுக்கு மாணவர்கள் தயாராக வேண்டிய நெருக்கடி வந்தேவிட்டது. ஏற்கெனவே நடைமுறையாகிவிட்ட தேர்வை, இந்த ஆண்டு நடத்துவதிலும் எந்தச் சிக்கலும் வந்துவிடாது. இது ஜோசியர் சொன்ன தீர்வைப் போலவே அமைந்துவிட்டது.

இதற்கிடையே ‘நீட் தேர்வு சிறப்புப் பயிற்சி மையங்கள்’ என்ற பெயரில் விளம்பரங்கள் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இந்த நிலைமை மாறாது என்பதை

உணர்ந்த ஏழைப் பெற்றோர்கள் சிலர், கடன் பெற்றாவது 'கோச்சிங் வகுப்புகளுக்கு' தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பத் தொடங்கிவிட்டனர். கடன் வாங்கும் வசதிகூட எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதில்லை என்பதே கசப்பான உண்மை. 'அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கிற ஏழை, எளிய மாணவர்களின் எதிர்காலம் இதனால் பாதிக்கப்படும்' என்பதை பல்வேறு ஆதாரங்களுடன் எடுத்து நிறுவியபிறகும், இன்னும் அதற்குத் தீர்வு எட்டப்படவில்லை என்பது பெரும் சோகம். 'எந்த எதிர்ப்பையும் தற்காலிகமாக சமாளித்தால் போதும்... நாளைடைவில் அந்த எதிர்ப்பு மழுங்கிப்போய்விடும்' என்ற எண்ணம் ஆட்சியாளர்களுக்கு எளிதில் வந்துவிடும். எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதற்கு பதிலாக, ஆற்போடத் தொடங்கினால் அது மக்களுக்கு நல்லதல்ல.

கடந்த ஆண்டு அகரம் அறக்கட்டளை மூலம், மருத்துவப்படிப்பில் ஆர்வமுள்ள அரசுப்பள்ளி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு மாத காலம் நீட் தேர்வுக்குப் பயிற்சியளித்தோம். தரமான கல்வியாளர்கள், தங்குமிடம், உணவு போன்ற வசதிகளோடு வழங்கப்பட்ட அந்தக் கட்டணமில்லா பயிற்சிக்கு வருவதற்குப் பல மாணவர்களிடம் பேருந்துக் கட்டணத்துக்குக்கூட சில நூறு ரூபாய் இல்லை. இதுதான் இங்கு யதார்த்தம்.

பல்வேறு பாடத்திட்டங்களைப் பயில்கிற ஒரு நாட்டில், ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் கேட்கப்படுகிற கேள்விகளைப் பல மாணவர்களால் எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. பல்வேறு பாடத்திட்டங்களை அனுமதித்துவிட்டு, 'குறிப்பிட்ட பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் கேள்வி கேட்டு மருத்துவர்களை உருவாக்குவோம்' என்பது சமூக நீதி ஆகாது. மாநிலப் பாடத்திட்டத்தில் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த திறமையுள்ள மாணவர்கள் கூட, சி.பி.எஸ்.இ பாடத்திட்டக் கேள்விகளின் தன்மை புரிந்துகொள்ள முடியாமல் தடுமாறுகின்றனர்.

அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கிற ஏழை மாணவர்களுக்கு தமிழக அரசு இப்போது தருகிற தனிப்பயிற்சி முறை, ஆறுதல் தரக்கூடிய முயற்சியாகும். அதேநேரம், சிறந்த பயிற்சி கடைக்கோடி மாணவனுக்கும் சென்று

சேர்வதை அரசு உறுதிப்படுத்த வேண்டும். 'ஏழை மாணவர்களின் மருத்துவக் கனவை நொறுக்கும் நீட் தேர்வு ஏன் வேண்டாம்?' என்பதை பொதுமக்களிடம் கொண்டு சேர்த்து, எதிர்ப்புக்குரலை வலிமையடையச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு, கல்வியாளர்களுக்கும் கல்வி தொடர்பான இயக்கங்களுக்கும் உண்டு.

'தேர்வு' என்பது தகுதியை உறுதிப்படுத்துவதாக இருப்பது மகிழ்ச்சியே. ஆனால், அது பலரை உள்ளே வரவிடாமல் செய்யும் நவீன தீண்டாமை ஆயுதமாகிவிடக்கூடாது.

அன்புடன்,
சூர்யா.

தமிழ் மாத இதழ்
மலர் 2 • இதழ் 11
மார்ச் 2018

கௌரவ ஆசிரியர்
திரு. சூர்யா

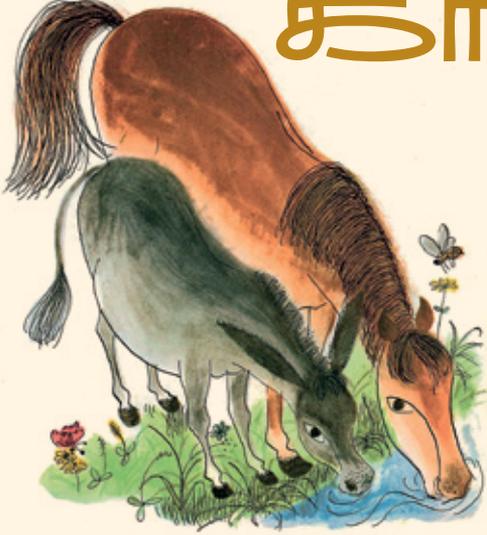
பதிப்பாளர் - ஆசிரியர்
த.செ.ஞானவேல்

புத்தக ஆக்கமும் வடிவமைப்பும்:
தரு மீடியா (பி) லிட.,
10/55, ராஜ் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை - 600 033
தொலைபேசி : 9952920801

இந்தப் புத்தகத்தின் எந்த ஒரு பகுதியையும் பதிப்பாளரின் எழுத்துப்பூர்வமான முன் அனுமதி பெறாமல் மறுபிரசுரம் செய்வதோ, அச்சு மற்றும் மின்னணு ஊடகங்களில் மறுபதிப்பு செய்வதோ காப்புரிமைச் சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டதாகும்.

Published by T.J.Gnanavel,
on behalf of
Tharu Media (P) Ltd.,
10/55,Raju Street,
West Mambalam,
Chennai - 600 033.
email:
contactyadhum@gmail.com

இது கண்களின் காலம்!

வாயின் ஆதிக்கம் தெரிந்துதான்! வாய் வலுத்தவர்களின் வெற்றியையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். வகுப்பறைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ‘வாயும் பேச்சுமாகத்தான்’ பல வகுப்பறைகள் இருக்கின்றன.

வாய்ப்பேச்சு தேவைதான். ஆனால், வாயே பிரதானமாகிவிடக் கூடாது. வகுப்பறைக்கு வாயைவிடக் கண்கள் அவசியம் என்பது கல்வியாளர்களின் கருத்து. வழக்கமான பார்வையை உடைய வழக்கமான கண்கள் அல்ல; விலகிப் பார்க்கும் வித்தியாசமான கண்கள்!

‘மின்னும் நட்சத்திரங்களை’க் காணவும் கொண்டாடவும் வழக்கமான பார்வை போதும். மறைந்து மங்கி ஒளிந்திருக்கும் எண்ணற்ற நட்சத்திரங்களைக் கண்டுபிடிக்க அக்கறையுள்ள கண்கள் வேண்டும்; அன்பில் மலர்ந்த பார்வை வேண்டும்.

கண்களை எப்போதும் இலக்கணங்கள் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. இலக்கணத்துக்கு எப்போதும் குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் சுருங்கிய கண்கள்! ‘எது நல்லது? எது கெட்டது? எது அழகு? எது அவலட்சணம்?’ என வரையறுக்கத்தான் இலக்கணம். வரையறுத்ததைப் பேசத்தான் பாடப் புத்தகங்களும் வகுப்பறைகளும்!

அழகான விலங்கு என்றால், மான் முன்னால் நிற்கும். அழகான பெண் என்றால், சிவப்பு நிறம் வந்துவிடும். சும்பிடுவதற்கு வெள்ளைப் பசு. எருமையின் பால் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அஸ்திவாரம் ஆனபோதும், கறுப்பாக இருப்பதால் அது எமனின் வாகனம் மட்டுமே!

இலக்கணத்துக்குச் சிக்காத கண்களில் மட்டுமே நியாயத்தின் ஒளி இருக்கிறது. இந்தத் தருணத்தில் பகிர வேண்டிய கதை, ‘கழுதை கழுதை’ (Donkey Donkey) என்ற குழந்தைக் கதை. ரோஜர் டுவைசின் என்ற புகழ்பெற்ற ஓவியர் உருவாக்கிய கதை.

கதை இதுதான். அது ஒரு பண்ணை. அங்கு பல விலங்குகள் இருந்தன. கழுதை, குதிரை, பசு, ஆடு, பன்றி, நாய், கோழி எல்லாம் இருந்தன. எல்லாம் நண்பர்களாகவும் இருந்தன. பண்ணையின் உரிமையாளர் ஓர் இரக்கமுள்ள விவசாயி. விலங்குகளை நேசித்து வளர்த்தார். விலங்குகள் வயிறார உண்டன. ஆடி விளையாடி மகிழ்ந்தன.

ஒரு நாள் கழுதையும் குதிரையும் நீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தன. அப்போதுதான் கழுதை ஒரு விஷயத்தைக் கவனித்தது. குதிரையின் காது அளவாக இருப்பதையும், தன் காது நீளமாகவும், படியாத தலைமுடி போல் குத்திட்டு நிற்பதையும் கழுதை

கவனித்தது. ‘குதிரைக்கு வாய்த்தவை அழகான காதுகள்; தன் காதுகள் அவலட்சணமானவை’ என்று கழுதை நினைத்தது. இந்த

■ பேராசிரியர் ச.மாடசாமி

நினைப்பு வந்ததுமே அதற்கு சாப்பிடவே பிடிக்கவில்லை.

நாய் நண்பனிடம் கழுதை தன் வருத்தத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டது. “கவலைப்படாதே” என்று தேற்றிய நாய், ஒரு யோசனையைச் சொன்னது. “உன் காது மேல்நோக்கி நீக்கு. என் காதைப் பார்... எப்படி மடங்கித் தொங்குது! உன் காதும் இப்படி வளைந்து தொங்கினால், அழகாக இருக்கும்” என்றது நாய். அந்த யோசனையைக் கழுதை ஏற்றது. சிரமப்பட்டு தன் காதுகளைக் கீழ்நோக்கி வளைத்தது. நாய் அதற்கு உதவியது. காது வலிக்கத்தான் செய்தது. இருந்தாலும் அழகாக இருக்கவேண்டுமே!

மடங்கிய காதுடன் திரிந்த கழுதையைப் பார்த்து மற்ற விலங்குகள் சிரித்தன. ஆடு அனுதாபத்துடன் நெருங்கி வந்தது. “இதோ பார்! இது நன்றாக இல்லை. எல்லோரும் சிரிப்பார்கள். என் காதைப் பார். பக்கவாட்டில் நீட்டியபடி அழகாக இருக்கிறது. நீயும் உன் காதுகளைப் பக்கவாட்டில் நீட்டிக் கொள். அழகாக இருப்பாய்” என்றது ஆடு. தன் கருத்தை ஆதாரங்களுடன் விளக்கியது. அப்பாவிக் கழுதை தப்பிக்க முடியுமா? இப்போது காதைப் பக்கவாட்டில் நீட்டிக்கொண்டது. அதற்கு ஆடும் உதவியது.

பக்கவாட்டில் நீட்டிய நீண்ட காதோடு கழுதை நகர்ந்தது. பாவம்! நீட்டிய காதை வாசல் நிலையில் இருந்த ஆணி கிழித்து, காயம்பட்டது. காயத்தோடும் வலியோடும் கழுதை இரவு முழுக்க அழுதது.

பக்கவாட்டில் காதை நீட்டும் முயற்சி தோற்றது. எதற்கும் கலங்காமல் அமைதியாய் இருக்கக்கூடியது பன்றி. ஆலோசனை கேட்டு அதனிடம் சென்றது கழுதை. இதுவரையாரும் பன்றியிடம் யோசனை கேட்டதில்லை. அதனால், பன்றி அதிகம் பேசியதுமில்லை. கழுதைக்குப் பதில் சொல்ல, பன்றி கூடுதல் நேரம் எடுத்துக் கொண்டது. பிறகு, “என்னைப் போல் காதை முன்னால் நீட்டிக் கொண்டால், அழகாய் இருப்பாய்” என்றது பன்றி.

கழுதை ஒப்புக்கொண்டது. காதை முன்னால் நீட்டிக் கொண்டது. முன்னால் நீண்ட காது பார்வையை

மறைத்தது. தடுமாறித் தடுமாறி நடந்தது. அப்போது விவசாயி, ஏணியில் ஏறி நின்று வீட்டுக்கு வண்ணம் அடித்துக் கொண்டிருந்தார். தடுமாறி நடந்த கழுதை, அந்த ஏணியில் மோதியது. ஏணி முறிந்தது. ஏணியில் நின்று விவசாயி, கழுதையீது விழுந்தார். கழுதையின் உடல் முழுக்க காயம்.

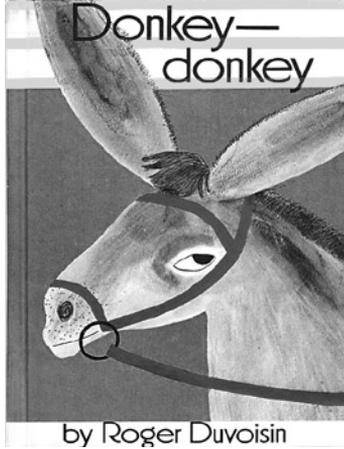
மருத்துவர் கழுதைக்குக் கட்டுப்போட்டு மருந்து கொடுத்தார். காயங்கள் நாளடைவில் ஆறிவிட்டன. ஆனால் காது குறித்த வருத்தம் மட்டும் தீரவில்லை.

ஒருநாள் வானம்பாடி ஒன்று பறந்து வந்து, “நீ நாயல்ல; ஆடல்ல; பன்றியல்ல; நீ கழுதை. நீ நீயாக இரு” என்று மெல்லிய கீச்சுக்குரலில் சொல்லிவிட்டுப் பறந்தது. நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒருநாள் பண்ணையைப் பார்க்க ஒரு மனிதர் வந்தார். அவருடன் அவர் மகனும் வந்தார். துள்ளிக் குதிக்கும் துடிப்பான சிறுமி அவள். கழுதையை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்த அவள், “அப்பா! அப்பா!” என்றாள். “என்னம்மா?” என்றார் தந்தை. “இந்தக் கழுதையைப் பாருங்கப்பா... எவ்வளவு அழகா இருக்கு!” என்று வியந்து பேசினாள். பிறகு இன்னும் பரவசமாகிச் சொன்னாள், “கழுதையின் காதைப் பாருங்கப்பா! ரொம்மம்ப அழகா இருக்குப்பா.”

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் கழுதைக்குச் சிலிர்த்தது. உடம்பு, மனம் எங்கும் ஊடுருவி ஒருவரைப் பதுப்பிக்கும் வார்த்தைகள் இவை. ‘அடடே! தானும் அழகுதான். தன் காதும் அழகுதான்.’ கழுதையின் வருத்தம் கரைந்தோடியது. இப்போதெல்லாம் பழையபடி நன்றாக உண்டு விளையாடுகிறது அந்த அழகான கழுதை.

வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கணத்துக்குள் சிக்காத கண்கள் சிறுமியின் கண்கள். ‘நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்; நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பமில்லை’ என்பார் பாரதிதாசன். நசை என்றால் விருப்பம். விருப்பம் நிறைந்தவை சிறுமியின் கண்கள். இந்தக் கண்கள் வகுப்பறைக்குள் வேண்டும்.

வகுப்பறையில் வாய்களின் காலம் முடிந்துவிட்டது. இது கண்களின் காலம். இது பார்வைகளின் காலம். பார்வைகள் மலர்ந்திருக்க வேண்டும். கண்டுபிடிக்கப்படாமல் விடுபட்டவர்களின் தினசரிப் பொருமல்களுக்கும், திடீரென்று ஒரு நாள் வெடிக்கும் வன்முறைக்கும், மலரும் பார்வைகளே மருந்து.

காடுகள் அதிகமானதா?

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இந்தியாவின் வனப்பரப்பு 6,778 சதுர கிலோமீட்டர் அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது. ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளா, ஒடிஷா, தெலங்காணா போன்ற மாநிலங்களிலும் வனப்பரப்பு அதிகரித்துள்ளது. எனினும், கவலை தரும் விஷயம் என்னவென்றால், இந்தியாவின் வடகிழக்கு மாநிலங்களில் காடுகளின் பரப்பு சுருங்குகிறது. இமயமலையின் அடர் காடுகளில் 630 சதுர கிலோமீட்டர் காடுகள் காணாமல் போய்விட்டன. மத்திய அரசின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வனத்துறை அமைச்சகம் வெளியிடும் 'இந்திய மாநிலங்களின் வன அறிக்கை', இந்த உண்மைகளை வெளியிட்டுள்ளது.

'ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியக் காடுகளின் பரப்பு ஒரு சதவிகிதம் அதிகமாகியுள்ளது' என்பது இந்த அறிக்கை சொல்லும் சந்தோஷ செய்தி. ஆனால், இதைக் கேள்வி

எழுப்புகிறார்கள் சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள். காரணம், ஒரு ஹெக்டேர் பரப்புக்கு அதிகமாக இருக்கும் தனியார் நிலங்களில் அடர்த்தியாக நிழல் பரப்பும் மரங்களும் செடிகளும் இருந்தாலும் அதைக் காடாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது இந்த அறிக்கை. இந்த வகையில் காபி மற்றும் தேயிலைத் தோட்டங்களையும் காடுகளாகக் கணக்கிட்டுவிட்டனர். "அதனால்தான் வனப்பரப்பு உயர்ந்தது போல் தெரிகிறது. ஆனால், அந்தத் தோட்டங்களைக் காடுகளாகக் கருதக்கூடாது" என்கிறார்கள் சூழல் ஆர்வலர்கள்.

அதே போல, கடந்த ஆய்வின் போது பயன்படுத்தியதைவிட மிகத் துல்லியமான கருவிகள் இம்முறை பயன்படுத்தப்பட்டன. 44 மாவட்டங்கள் புதிதாக ஆய்வு செய்யப்பட்டன. "இதன் காரணமாகவும் வனப்பரப்பு அதிகரித்திருப்பது போலத் தெரியலாம்" என்கிறார்கள் அவர்கள்.

எல்லாவற்றையும் தாண்டி அவர்கள் கவலைப்படும்

வனவிலங்குகளைக் கொல்லும் சாயல்கள்!

மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைகளின் ஒரு பகுதிதான், ஆனைமலை. இங்கிருக்கும் வால்பாறை உள்ளிட்ட பகுதிகளில் சுமார் 1,500 கிலோமீட்டர் நீளத்துக்கு சாலைகள் உள்ளன. எப்போதாவது வாகனங்கள் செல்லும் கிராமத்துச் சாலைகள் முதல் எப்போதும் பிளியாக இருக்கும் நெடுஞ்சாலைகள் வரை இதில் அடக்கம். இந்த சாலைகளால் விலங்குகளுக்கு எவ்வளவு ஆபத்து இருக்கிறது என நேச்சர் கன்சர்வேஷன் ஃபவுண்டேஷன் என்ற அமைப்பு ஆய்வு நடத்தியது. அந்த ஆய்வின் முடிவுகள் அதிர்ச்சி தருகின்றன.

'கடந்த 2011-12 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் மட்டும், இந்த சாலைகளில் விரையும் வாகனங்களில் அடிபட்டு 2,969 விலங்குகள் இறந்துள்ளன' என கணக்கு சொல்கிறது அந்த ஆய்வு. யானைகள், சிங்கவால் குரங்குகள் போன்ற பெரிய விலங்குகள் முதல் அரிய தவளைகள் வரை பல வனவிலங்குகள் இதில் அடக்கம்.

காரணம்? 'இந்த மலைப்பகுதியில் பல இடங்களில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு தேயிலைத் தோட்டங்கள் வந்துவிட்டன. காடுகள் சுருங்கி, தனித்தனி தீவு போல ஆகிவிட்டன. ஒரு காட்டுப் பகுதியிலிருந்து இன்னொரு காட்டுப் பகுதிக்கு சாலைகளைக் கடந்தே இவை செல்ல வேண்டியுள்ளது. அப்போதுதான் அதிகம் விபத்துகளை இவை சந்திக்கின்றன' என்கிறார்கள் இந்த ஆய்வைச் செய்த சூழலியலாளர்கள். குறிப்பாக மழைக்காலத்தில் விலங்குகள் இனப்பெருக்கம் செய்யும்போதுதான் அதிகம் இடம் பெயரும். அந்த நாட்களில்தான் அதிக மரணங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன.

'சாலைகளின் ஓரத்தில் மழைநீர் செல்வதற்கு கால்வாய்கள் முறையாக இருந்தால், அந்தத் தண்ணீர் சாலைகளைக் கடந்து செல்ல ஆங்காங்கே சிறுசிறு பாலங்கள் கட்டப்பட்டால், அந்தப் பாலங்களின் வழியே இந்த விலங்குகளும் பாதுகாப்பாக சாலையைக் கடந்து செல்லும்' என யோசனையும் சொல்கிறது இந்த ஆய்வறிக்கை.

சுற்றுச்சூழல்
செய்திகள்

சுருங்கும் அண்டார்க்டிக் ஐஸ்!

வட துருவத்தின் ஆர்க்டிக் பனிப் பிரதேசத்தில் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு வெப்பநிலை அதிகரித்திருப்பதாக பிப்ரவரி கடைசி வாரத்தில் விஞ்ஞானிகள் கவலையோடு சொன்னார்கள். ஆர்க்டிக் பிரதேசத்தில் இது பனிக்காலம். ஆர்க்டிக் கடலில் பனிப்பாறைகள் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவுக்குக் குறைந்திருப்பதாக சூழலியல் அறிஞர்கள் அதிர்ச்சி தெரிவித்தார்கள்.

அடுத்த வாரமே தென் துருவத்திலிருந்து இன்னொரு கவலைச் செய்தி வந்தது. 'அண்டார்க்டிக் பனிப்பிரதேசத்தில் தொடர்ந்து இரண்டாவது ஆண்டாக கடலில் பனிப்பாறைகளின் அளவு குறைந்துள்ளது' என்பதே அந்தச் செய்தி.

அண்டார்க்டிக் மற்றும் ஆர்க்டிக் பெருங்கடல்களில் கோடைக்காலத்தில் பனிப்பரப்பு பெரிதும் குறைந்துவிடும். குளிர்காலத்தில் இது நன்கு விரிவடையும். கடந்த 50 ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு கோடை மற்றும் குளிர்காலத்தில் எவ்வளவு தூரத்துக்கு பனிப்பரப்பு இருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிட்டு வருகிறார்கள். அண்டார்க்டிகாவில் இந்தப் பணியை ஆஸ்திரேலிய அரசு செய்துவருகிறது. கடந்த ஆண்டு

விஷயம், இந்தியாவின் வடகிழக்கு மாநிலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் வன இழப்பு. இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்த வனங்களில் நான்கில் ஒரு பகுதி இங்கு தான் உள்ளது. இங்கு நாகாலாந்து மற்றும் மிசோரம் மாநிலங்களில் சுமார் 2.5 சதவிகித அடர் காடுகள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. "இந்த இழப்பை அலட்சியம் செய்துவிட்டு, மற்ற இடங்களில் மரங்கள் வளர்ந்திருப்பதைப் பெருமையாகச் சொல்லக்கூடாது. புதிய வனங்கள் உருவாவது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால், இருக்கும் வனங்களைப் பாதுகாப்பது அதைவிட முக்கியம்" என்கிறார்கள் சூழல் ஆர்வலர்கள்.

கோடைக்காலத்தில் இங்கு 20 லட்சத்து 70 ஆயிரம் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவுக்கு மட்டுமே ஐஸ் படலம் இருந்தது. இப்போது அங்கு கோடைக்காலம். இந்த ஆண்டு 21 லட்சத்து 50 ஆயிரம் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புக்கு மட்டுமே பனிப்படலம் உள்ளது. "இது பூமியின் எதிர்காலத்துக்கு நல்லதல்ல" என எச்சரிக்கிறார்கள் விஞ்ஞானிகள்.

கலாம் செடி!

இந்திய தாவரவியல் ஆய்வுத் துறை அறிஞர்கள், புதிய தாவரம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் கலாம் என பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Drypetes kalamii என பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கும் இந்தக் குறும்புதர்ச் செடி, மேற்கு வங்காளத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மேற்கு வங்காளத்தின் பக்ஸா தேசியப் பூங்காவில் இந்த இனத்தின் ஒரு செடியை ஒருவர் கண்டுபிடித்தார்; ஜல்தாபாரா தேசியப் பூங்காவில் இன்னொரு செடியை வேறொருவர் கண்டுபிடித்தார். இரண்டுக்கும் சின்னச் சின்ன வித்தியாசங்கள் இருந்ததை உணர்ந்தனர். தொடர் ஆராய்ச்சியில், ஒன்று ஆண் செடி என்றும், இன்னொன்று பெண் செடி என்றும் புரிந்தது. மிக அரிதான இந்தத் தாவரத்துக்கு முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் அப்துல் கலாம் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

ஒரு மீட்டர் உயரத்தில் இருந்த இவை மஞ்சள் நிறப் பூக்கள் பூத்து, ஆரஞ்சு நிறத்தில் குட்டியாகப் பழங்களைத் தருகின்றன. காடுகளில் எப்போதும் ஈரம் இருக்கும் பகுதிகளிலேயே வளரும் இவை, காட்டுத்தீ மற்றும் மேய்ச்சல் போன்ற காரணங்களால் வேகமாக அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவில் மேற்கு வங்காளக் காடுகளில் மட்டுமே இருக்கும் இந்த இனத்தின் செடிகள் 50 மட்டுமே இதுவரை கண்டறியப்பட்டுள்ளன. எனவே, இவை அழிந்துவரும் அரிய தாவரங்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த *Drypetes* இனத்தில் உள்ள பல தாவரங்கள்

சுற்றுச்சூழல்
செய்திகள்

அற்புதமான மருத்துவ குணம் கொண்டவை. உயிர்காக்கும் மருந்துகள் உருவாக்கத்தில் உதவி புரிபவை. எத்தனையோ அரிய மூலிகைகளை இழந்த நாம், இதையும் இழந்துவிடக் கூடாது.

PRESS & REGISTRATION OF BOOKS ACT
Registration of newspapers (Central) Rules, 1957
FORM IV (SEE RULE 8) Statement about
Ownership & other particulars about Newspaper
YADHUM

1	Place of Publication	10, Raju Street, West Mambalam, Chennai-600 033.
2	Periodicity of its Publication	Monthly
3	Printer's Name Nationality Address	B. Ashok kumar Indian Rathna Offset Printers 40, Peters Road, Royapettah, Chennai-14.
4	Publisher's Name Nationality Address	T.J. Gnanavel Indian 10, Raju Street, West Mambalam, Chennai-600 033.
5	Editor's Name Nationality Address	T.J. Gnanavel Indian 10, Raju Street, West Mambalam, Chennai-600 033.
6	Name and Address of Shareholders holding more than one percent of the Share Capital	T.J. Gnanavel 10, Raju Street, West Mambalam, Chennai-600 033.

I, T.J. Gnanavel hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Dated: 01-03-2018

Signature of Publisher:
T.J. Gnanavel

**MHRD, Govt. of India, has ranked
VIT as the best
private engineering institution
in the country.**

**மத்திய அரசின் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம்
வி.ஐ.டி.யை நாட்டின் தலை சிறந்த தனியார் பொறியியல்
கல்வி நிறுவனமாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.**

In a ranking done for the first time ever by the NIRF (National Institutional Ranking Framework) of MHRD, VIT has been ranked 13th overall and 1st among private institutions under 'Engineering institutions' category.

VIT has also been ranked 17th overall and 7th among private institutions under 'Management institutions' category.

LEADING IN RESEARCH

in number of publications

**By publishing 2233 research articles in Scopus indexed journals in
2015, VIT has surpassed all the other institutions in India**

[Source: Scopus database as on 6.4.2016]

We thank all our faculty, staff, students, alumni and well-wishers !!

VIT[®]
UNIVERSITY
(Estd. u/s 3 of UGC Act 1956)

VELLORE ■ CHENNAI

www.vit.ac.in

VIT - A place to learn; A chance to grow

ஓவியம் வரைதல் பயிற்சி

‘நமது பள்ளி’ திட்டத்தின்கீழ், மறைமலை நகர் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி மற்றும் கருங்குழி ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி ஆகிய பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு பிப்ரவரி 3-ம் தேதி எஸ்.ஆர்.எம் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சிப் பட்டறை நடத்தப்பட்டது. இதில் 144 மாணவர்கள் பங்கு பெற்றனர். மாணவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை ஏற்படுத்தவும், தலைமைப் பண்பை வளர்க்கவும் விளையாட்டுகளின் வழியே செயல்பாடுகள் நடத்தப்பட்டன. மேலும் ஓவியம் வரைதல் பயிற்சி மூலம் மாணவர்களின் இலக்குகளை அறிந்துகொள்ளவும் முடிந்தது.

அகரம் நகழ்வுகள்

வாழ்வியல் படங்கள் திரையிடல்

கருங்குழி ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளியில், வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை விளக்கும் ஏதாவது ஒரு திரைப்படம் வாரம்தோறும் திரையிடப்படுகின்றது. பாடப்புத்தகங்களுக்கு வெளியே கிடைக்கும் கல்வியும் மாணவர்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற இலக்கோடு இந்தத் திரையிடல் நிகழ்கிறது. வெறுமனே படத்தைத் திரையிடுவதோடு மட்டும் நிற்காமல், அந்தப் படத்திலிருந்து மாணவர்கள் கற்றுக்கொண்டது என்ன என்று கேட்டு, அவர்களின் கண்ணோட்டம் பல்வேறு செயல்பாடுகள் மூலம் மெருகேற்றப்படுகிறது.

செயல்பாடுகளை வெளிக்கொண்டு வருதல்!

மறைமலை நகர் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி மற்றும் கருங்குழி ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி ஆகிய பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு பிப்ரவரி 17 அன்று மீண்டும் ஒரு நாள் பயிற்சிப் பட்டறை எஸ்.ஆர்.எம் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்தப்பட்டது. 138 மாணவர்கள் பங்கேற்றனர். சக மாணவர்களுடன் பழகுவதல் மற்றும் அவர்களின் செயல்பாடுகள் ஆகியவை வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டன. கடந்த ஆறு மாதங்களில் மாணவர்களின் கற்றல் பற்றிய கருத்துகளைக் கேட்டுப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

நாடகக்கலை பயிற்சிப் பட்டறை

மறைமலை நகர் அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி மற்றும் கருங்குழி ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி ஆகிய பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களில், ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் 9 மாணவர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, சென்னை போளூரில் நடைபெற்ற நாடகக்கலை பயிற்சிப் பட்டறையில் பங்கு பெற்றனர். பிப்ரவரி 24 மற்றும் 25ம் தேதி நடைபெற்ற இந்தப் பட்டறையில், தாங்களாகவே கதையை உருவாக்கி அதற்கு ஏற்ப நடிக்பதற்கும் கற்பனைத் திறனை வளர்ப்பதற்கும் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

சுற்றுலாப் பயணம்

கருங்குழி ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி மாணவர்கள், ஒரு நாள் சுற்றுலாவாக புதுச்சேரியில் அமைந்துள்ள ஆரோவில் தாவரவியல் பூங்காவுக்கு பிப்ரவரி 28ம் தேதி அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். இந்த மாணவர்கள் தங்கள் பள்ளி வளாகத்தில் தோட்டம் அமைப்பதற்கு முன்மாதிரியாக ஒரு பூங்காவைப் பார்ப்பதற்காகவே இந்தச் சுற்றுலா திட்டமிடப்பட்டது. இதில் 75 மாணவர்கள், 10 தன்னார்வலர்கள் மற்றும் ஐந்து ஆசிரியர்கள் பங்கேற்றனர்.

கூந்தல் பனை

(Caryota mitis)

பனை மர குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பல வகை மரங்கள் நம்முடைய வீட்டுத்தோட்டங்களில் சமீப காலமாக அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கூந்தல் பனையும் வீட்டு அலங்காரச் செடியாக வளர்க்க ஏற்றது. இந்தியாவையும் உள்ளடக்கிய தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதிகளைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட மரம் இது. இந்தியாவின் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைத்தொடர் பகுதியில் சுமார் 800 மீட்டரிலிருந்து 1,000 மீட்டர் உயரத்துக்கு மேலே உள்ள மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் வளரக்கூடியது. அதிகம் மழை பெய்யும் மலைப் பகுதிக் காடுகளில்

வளர்ந்த இதை, இப்போது உணவுத் தேவைக்காகவும் அழகுக்காகவும் சமவெளிப்பகுதிகளிலும் வளர்ப்பது பரவலாகி வருகிறது.

கூந்தல் பனை சராசரியாக பத்து மீட்டர் உயரத்துக்கு வளரக்கூடியது. உச்சியில் நன்கு அகன்று விரிந்திருக்கும். சுமார் 60 முதல் 70 ஆண்டுக்காலம் வாழக்கூடியது. இவற்றின் இலைகள், மீனின் வால் பகுதியைப் போன்றே விரிந்திருக்கும். அதனால் இந்தப் பனையை 'ஃபிஷ் வால் பாம்' என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கிறார்கள். இந்த மரத்தில் பூக்கும் பூவானது மிக நீண்டு, கீழே தொங்கும். பார்ப்பதற்கு பெண்ணின் கூந்தல் நீண்டிருப்பதுபோல இருக்கும். எனவேதான் இதை 'கூந்தல் பனை' என தமிழில் அழைக்கிறார்கள். காய்கள் நெல்லிக்காய் அளவுக்கு இருக்கும். கனிகள் கருஞ்சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கும். இவற்றின் விதைகளிலிருந்தே நாற்றுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியில் வாழும் பழங்குடி மக்களின் முக்கிய உணவாக, இந்தப் பனையிலிருந்து கிடைக்கும் 'கள்' பயன்படுகிறது. கூந்தல் பனையில் பூ தோன்றியதும், அந்தப் பூவை வெட்டி விட்டால், அங்கிருந்து சுரக்கும் திரவமே பானமாகச் சேகரிக்கப்படுகிறது. மயக்கம் உண்டாக்கும் ஆல்கறூலின் அளவு இந்தக் களளில் மிகக் குறைவு. ஊட்டச்சத்து மிக்க பானமாக இது உள்ளதால், பஞ்ச காலங்களில் பழங்குடி மக்களின் பசியைப் போக்கும் உணவாக இது இருந்துள்ளது. கூந்தல் பனையின் கள் எடுத்து, குழுவாக அமர்ந்து அருந்துவது பழங்குடிகளிடம் தொன்றுதொட்டு உள்ள ஒரு பழக்கம். ஒரு மரத்திலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகக் கள் கிடைக்கும். இந்தப் பனைநீரிலிருந்து வெல்லமும் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இவற்றின் பழங்கள் விஷத்தன்மையுடையவை என்பதால் சாப்பிட ஏற்றவை அல்ல. கூந்தல் பனையின் நார், பழங்குடிகளின் வில்லில் பயன்படுகிறது. அந்த

அளவுக்கு இது உறுதியானது.

பேராசிரியர் நரசிம்மன் சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரி தாவரவியல் துறை

பர்மிய பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் கூந்தல் பனையின் பூக்கள், முடியின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாக நம்பப்படுகிறது. அதுபோல, பாம்புக் கடி மருந்தாகவும், மைக்ரைன் தலைவலிக்கு நிவாரணியாகவும் பனையின் பாகங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

சமவெளிப் பகுதிகளில் இது அழகு மரமாகத்தான் அறிமுகமானது. கூந்தல் பனையின்பூக்கள் திருமணங்களில் அலங்காரப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு பூ ரூபாய் 500 முதல் 1,000 வரை விலை போகிறது. இந்தக் காரணத்துக்காகவே இந்த மரம் அழிவைச் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

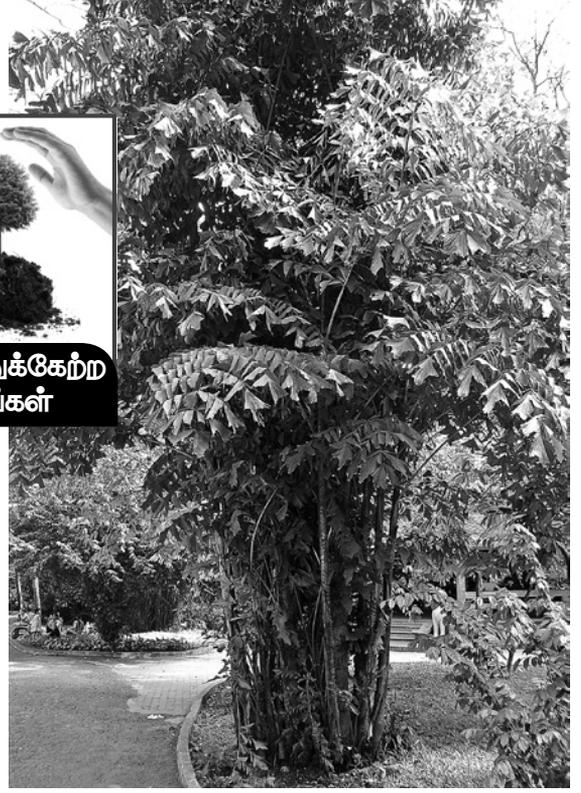
பழங்குடிகளைப் போல் இனப்பெருக்கத்துக்குத் தேவை என சில பூக்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, உணவுக்காக மற்றவற்றைப் பயன்படுத்தும் குணம், சமவெளி மனிதர்களிடம் இல்லை. எல்லாப் பூக்களையும் அவர்கள் பணமாகவே பார்க்கிறார்கள். இப்படி வணிகத்துக்காக பூக்கள் முழுமையாக வெட்டப்படுவதால், இந்த இனம் அழிய நேரிடுகிறது.

சென்னை போன்ற நகரங்களின் சாலையோரங்களிலும், பூங்காக்களிலும், ஏன்... வீடுகளிலும்கூட இந்த மரத்தை வளர்க்கலாம். நோய்த்தாக்குதல் எதுவும் இருக்காது; வளர்ப்பும் பராமரிப்பும் கூட எளிதானது. குறைந்த அளவு இடம் போதுமானது.

- மு.வி.நந்தினி

மண்ணுக்கேற்ற மரங்கள்

உங்கள் வீட்டுக்கே வர வேண்டுமா?

யாதும்

நமது கவி - நமது குழல் - நமது பணி

சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்!

பெயர்			
முகவரி			
தொலைபேசி		அலைபேசி	
மின்னஞ்சல்			

டிக் செய்யவும்

ஓர் ஆண்டு ரூ.150

இரண்டு ஆண்டுகள் ரூ.300

காசோலை / வரைவோலை மூலம் அனுப்பலாம்.
YADHUM என்ற பெயரில் செக்/ டி.டி. அனுப்பவும்.
பின்புறம் உங்கள் பெயர், ஊர் எழுதவும்.

இப்படிவத்தை நிரப்பி செக்/ டி.டி.யுடன்
கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்:

யாதும்

தரு மீடியா (பி) லிட்.,
10/55 ராஜா தெரு, மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை- 600 033. போன்: 99529 20801
email: contactyadhum@gmail.com

ஆய்வுக்கும் கணக்குக்கும்!

தே சியக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி கவுன்சில் எனப்படும் என்.சி.இ.ஆர்.டி நிறுவனம் ஆண்டுதோறும் இந்தியாவின் கல்விநிலை பற்றி ஓர் ஆய்வு நடத்தும். தேசிய சாதனை ஆய்வு (National Achievement Survey) எனப்படும் இது, கடந்த 2017ம் ஆண்டுக்காக இந்தியா முழுக்க 700 மாவட்டங்களில் இருக்கும் அரசுப்பள்ளிகளில் எடுக்கப்பட்டது. 'அரசுப்பள்ளிகளுக்காக அரசுகள் எதையும் செய்வவில்லை' என்பதையே அவல சாதனையாக உணர்த்தியுள்ளது, சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்ட இந்த ஆய்வு முடிவு.

அதிர்ச்சி தரும் பல உண்மைகள் இந்த ஆய்வில் வெளிவந்துள்ளன. வழக்கமாக வளர வளர அறிவு விசாலமடையும். ஆனால், உயர் வகுப்புகளுக்குப் போகும்போது மாணவர்களின் பாடம் சார்ந்த அறிவு குறைந்துவிடுகிறது என்ற உண்மையை இது உணர்த்தியுள்ளது.

இந்தியாவின் 700 மாவட்டங்களில் உள்ள அரசுப்

பள்ளிகளில் சுமார் ஒரு லட்சம் மாணவர்கள் மத்தியில் இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. மூன்றாம் வகுப்பு, ஐந்தாம் வகுப்பு மற்றும் எட்டாம் வகுப்பு மாணவர்களிடம்தான் ஆய்வு நடந்தது. கணிதம், சமூக அறிவியல், அறிவியல், மொழிப்பாடம், கற்றுச்சூழல் அறிவியல் ஆகிய பாடங்களில் அவர்கள் எந்த அளவு தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தேர்வு மூலம் சோதித்தார்கள். எல்லாமே நான்கு சாய்ஸ் கொடுத்து, ஏதேனும் ஒரு விடையைத் தேர்வு செய்யச் சொல்லும் வினாக்கள்தான். அவர்களின் பாடத்திட்டத்திலிருந்தே கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

இதிலிருந்து தெரியவந்த உண்மைகள்:

★ மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்து எட்டாம் வகுப்பு போவதற்குள் பெரும்பாலான மாணவர்கள் மொழிப்பாடத்திலும் கணிதத்திலும் ஆர்வம் இழந்துவிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களின் மதிப்பெண் பெருமளவு குறைகிறது. குறிப்பாக கணக்குதான் பலருக்கும் கசக்கிறது.

★ எட்டாம் வகுப்பு மாணவர்களில் வெறும் 40%

பேரே கணிதம், அறிவியல் மற்றும் சமூக அறிவியல் பாடங்களுக்கு சரியாக விடையளிக்கிறார்கள்.

★ மொழிப்பாடத்திலும் இதேபோன்ற நிலைதான். மூன்றாம் வகுப்பில் 70% மாணவர்கள் சரியாக விடையளிக்கிறார்கள். எட்டாம் வகுப்பில் இது கிட்டத்தட்ட 50% அளவுக்குக் குறைந்துவிடுகிறது.

★ இந்தியாவின் பிரதேசங்கள் அளவிலும் இதில் சில வித்தியாசங்கள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக தமிழகம், தெலங்காணா உள்ளிட்ட தென்மாநிலங்களில் மூன்றாம் வகுப்பு மற்றும் ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்கள் நல்ல மதிப்பெண் எடுக்கிறார்கள். ஆனால், எட்டாம் வகுப்பைப் பொறுத்தவரை மகாராஷ்டிரா போன்ற மேற்கு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களே நல்ல மதிப்பெண் எடுக்கிறார்கள்.

★ தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி இன மாணவ, மாணவிகள் எடுக்கும் மதிப்பெண்கள், மற்றவர்களைவிட குறைவாகவே இருக்கிறது.

★ ஆச்சரியமான ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், அரசுப் பள்ளி மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை நகர்ப்புற மாணவர்களைவிட கிராமப்புற மாணவர்கள் அதிக மதிப்பெண் எடுக்கிறார்கள்.

★ மாணவர்களைவிட மாணவிகளே அதிகம் மதிப்பெண் எடுக்கிறார்கள். ஆனால், மேல் வகுப்புகளுக்குப் போகப்போக இந்த வித்தியாசம் குறைந்துவிடுகிறது. ஒருவேளை அந்த வயதில் மாணவிகளுக்கு வீட்டு வேலைகளும் சுமையாக சேர்ந்துவிடுவதால், இப்படி ஆகியிருக்கும்.

இந்த நிலைக்குக் காரணம் என்ன?

கடந்த 10 ஆண்டுகளாகவே இதுபோன்ற ஆய்வுகள் இப்படிப்பட்ட முடிவுகளையே தந்துள்ளன. ஆனால், மத்திய அரசோ, என்.சி.இ.ஆர்.டி நிறுவனமோ, 'இந்த நிலையை மாற்ற என்ன செய்ய வேண்டும்' என்பதைப் பற்றி யோசிக்கவே இல்லை. மாணவர்களின் கற்றல்

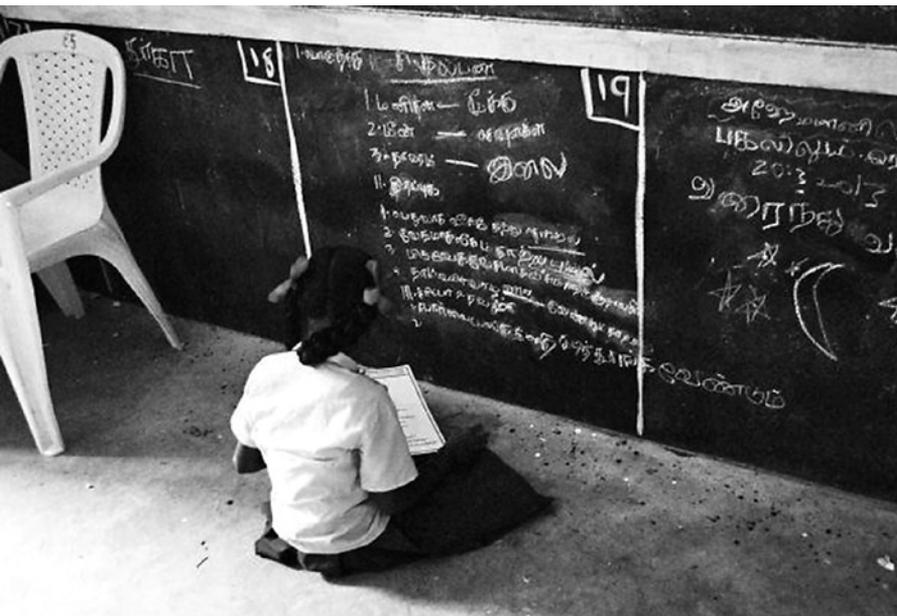
திறனில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்விதமாக பாடத் திட்டங்களை மாற்றுவது பற்றியோ, கற்பிக்கும் விதத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்துவது பற்றியோ, ஆசிரியர்களுக்கு இதற்கு ஏற்றபடி புதிய பயிற்சிகளைத் தருவது பற்றியோ எந்த முன்முயற்சியும் இல்லை.

“நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 6 சதவிகிதத்தை கல்விக்காக பட்ஜெட்டில் ஒதுக்க வேண்டும் என கல்வியாளர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். ஆனால், பொதுக்கல்விக்கு முதலீட்டைத் தர அரசுகள் தயாராக இல்லை. அரசு கல்வி நிறுவனங்கள் திட்டமிட்டு மதிப்பு குறைக்கப்படுகின்றன. கல்வி உரிமைச் சட்டம் என கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், அதை முறையாக அமல்படுத்தவில்லை. ‘ஆரம்பப்பள்ளிகளில் 30 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியரும், உயர்நிலையில் 35 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியரும் இருக்க வேண்டும்’ என்கிறது கல்வி உரிமைச் சட்டம். ஆனால், இந்தியாவில் 10 லட்சம் ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை உள்ளது. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளை நடத்தும் பொறுப்பிலிருந்து அரசு நகர்ந்துவிட்டது. தனியார் கைகளுக்கு அது போய்விட்டது. அங்கு தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்கள் உருவாகிறார்களா என்பது கேள்விக்குறி” என்கிறார் கல்வியாளரான அம்பர்ஷ் ராய்.

இந்த ஆய்வு முடிவுகளை வைத்து, ‘எட்டாம் வகுப்பு வரையாரையும் ஃபெயில் ஆக்கக்கூடாது என்ற விதியைக் கொண்டுவந்ததால்தான் கல்வித்தரம் குறைந்துவிட்டது’ என சில கல்வியாளர்கள் பேசுகிறார்கள். ஏற்கெனவே கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கான பரிந்துரைகளைக் கொடுத்த சுப்ரமணியன் கமிட்டி, ‘இப்படி கட்டாய பாஸ் போடுவதை ரத்து செய்ய வேண்டும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை இந்தத் தருணத்தில் பலர் ரூபகப்படுத்துகிறார்கள்.

ஆனால், ‘அது மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும். கட்டாய பாஸ் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபிறகுதான் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் இடைநிற்கும் விகிதம் குறைந்தது. இப்படி கட்டாய பாஸ் போடுவதால் கல்வித்தரம் குறைந்துவிட்டதாக உலகில் எங்குமே நிரூபிக்கப்படவில்லை. இன்றைய தேவை கல்விக்கான அரசு முதலீடும், தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்கள் நியமனமும் தான். அதை அரசு செய்தால், இந்த நிலை மாறும்’ என்கிறார் அம்பர்ஷ் ராய்.

என்ன செய்யப்போகிறது அரசு?

கல்வியே உங்கள் எதிர்காலத்துக்கான பாஸ்போர்ட். ஏனெனில், இன்று கல்வி கற்றுத் தயாராகிறவர்களுக்கே நாளை சொந்தமாகும்.

■ மால்கம் எக்ஸ்

பள்ளியில் கற்றுக்கொண்டது எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டபிறகு எது நினைவில் நிலைத்திருக்கிறதோ, அதுதான் கல்வி.

■ ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன்

கல்வியின் வேர்கள் கசப்பாக இருக்கலாம்; ஆனால், அது தரும் கனிகள் இனிப்பானவை.

■ அரிஸ்டாட்டில்

கல்வியில் செய்யப்படும் முதலீடே மிகச்சிறந்த வட்டியைத் தரும்.

■ பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்லின்

கல்வி என்பது வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்புகளைத் தருவதில்லை. அதுவேதான் வாழ்க்கையே!

■ ஜான் டூவி

சுதந்திர உலகத்துக்கான பொற்கதவின் திறவுகோல் கல்விதான்.

■ ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் கார்வர்

கல்வி என்பது பள்ளிக்கும் கல்லூரிக்கும் போய் பட்டம் வாங்குவது மட்டுமல்ல.

உங்கள் அறிவை விசாலமாக்கி, வாழ்க்கையின் உண்மைகளை உணர்ந்துகொள்ள உதவுவதே கல்வி.

■ சகுந்தலா தேவி

அறிவே சக்தி தரும். தகவல்களே விடுதலை தரும். ஒவ்வொரு சமூகத்திலும், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் கல்வியே முன்னேற்றத்தைத் தரும்.

■ கோபி அன்னான்

கல்வி என்பது இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்தை நோக்கிய பயணம்.

■ ஆலன் ப்ளம்

கல்வி மொழிகள்

கல்வியே மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம். அதைப் பயன்படுத்தி நீங்கள் இந்த உலகையே மாற்ற முடியும்.

■ நெல்சன் மண்டேலா

ஒரு வேலைக்குச் செல்லத் தகுதியானவராக ஒருவரை உருவாக்குவது அல்ல கல்வி; வாழ்க்கையைக் கற்றுத் தருவதே உண்மையான கல்வி.

■ டூ போய்ஸ்

நீங்கள் எப்போதும் மாணவன்தான்; ஆசான் அல்ல. அந்த உணர்வோடு முன்னால் சென்றுகொண்டிருங்கள்.

■ கோன்ராட் ஹால்

உண்மையான கல்வியின் மகத்தான இறுதி விளைவு, இந்த உலகில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதுதான்!

■ லியோ பஸ்காக்ஸியா

கல்வி என்பது வெளியிலிருந்து கிடைப்பதல்ல. ஒரு சிந்தனையாக, போராட்டமாக அல்லது ஒரு முயற்சியாக அது உங்களுக்குள்ளிருந்தே வருகிறது.

■ நெப்போலியன் ஹில்

கல்வியின் இலக்கு என்பது, வெறுமையாக இருக்கும் மனதைத் திறந்து விசாலமாக்குவதே!

■ மால்கம் ஃபோர்ப்ஸ்

கற்ற கல்வியை வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்காமல் இருப்பது, உணவு செரிமானம் ஆகாமல் சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருப்பதைப் போன்றது.

■ எட்மன்ட் டுர்கே

அறம் சார்ந்த மதிப்பீடுகளைக் கற்றுக்கொள்ளாமல் வெறுமனே எட்டுச்சுரைக்காய் கல்வியைப் பெறுவது ஆபத்தானது. அது மனிதனை புத்திசாலியான பிசாசாக மட்டுமே மாற்றும்.

■ சி.எஸ்.லெவிஸ்

உண்மையான கல்வி என்பது ஒருவருக்கு கண்ணியமான மதிப்பைத் தரும். சுயமரியாதை உணர்வையும் ஏற்படுத்தும்.

■ ஏ.பி.ஜெ.அப்துல் கலாம்

வெறும் கண்ணாடியாக இருப்பதை பயனுள்ள ஜன்னலாக மாற்றுவதே கல்வியின் முழுமையான அர்த்தம்.

■ சிட்னி ஹாரிஸ்

கல்வியின் மிக உன்னதமான விளைவு என்பது, ஒருவருக்குள் சகிப்புத்தன்மையைக் கொண்டுவருவதே!

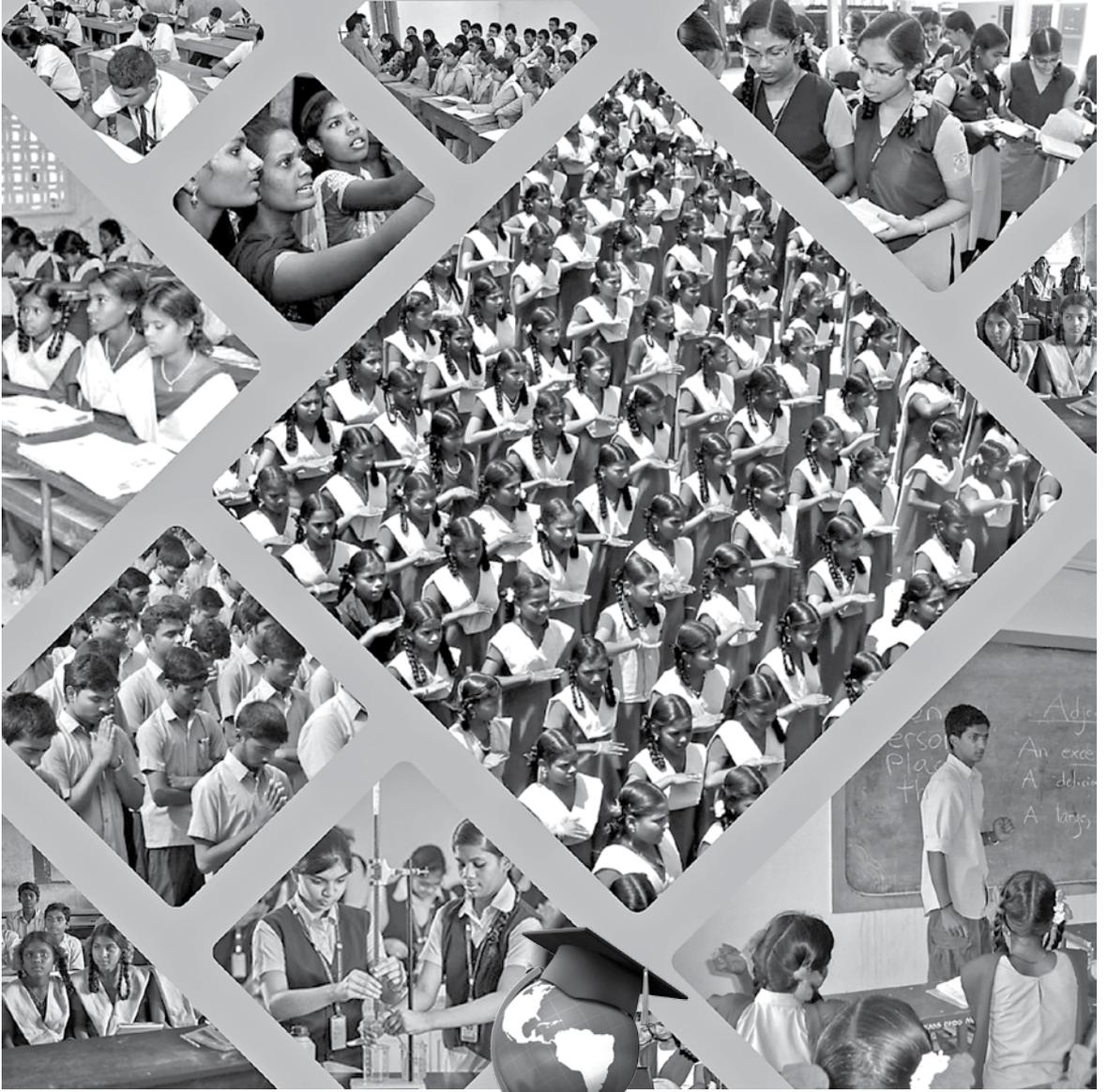
■ ஹெலன் கெல்லர்

கல்வி என்பது ஓர் ஆயுதம். அதை யார்மீது இலக்காக வைத்து, யார் கையில் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அதன் விளைவுகள் அமைகின்றன.

■ ஜோசப் ஸ்டாலின்

ஒரு பள்ளிக்கூடத்தின் கதவு திறக்கப்படும்போது, ஒரு சிறைச்சாலை மூடப்படுகிறது.

■ விக்டர் ஹ்யூகோ

எதையும் எப்படி
மாற்றுவது என்பதைக்
கற்றுக்கொண்டவரே,
உண்மையான கல்வியை
அடைகிறார்.

■ கார்ல் ரோஜர்ஸ்

நீங்கள் என்ன
கற்றுக்கொண்டீர்களோ, அதை
மட்டுமே குழந்தைகளுக்குக்
கற்றுத்தர நினைக்காதீர்கள்.
அவர்கள் இன்னும் மேலே
போவார்கள். ஏனெனில்,
அவர்கள் வேறொரு காலத்தில்
பிறப்பவர்கள்.

■ ரவீந்திரநாத் தாகூர்

கடந்த தலைமுறை செய்யும் அதே
வேலைகளைச் செய்வதற்குக் கற்றுத்
தருவதல்ல கல்வி. புதிது புதிதாக எதை
எதையோ செய்ய மனிதர்களுக்குக்
கற்றுத் தருவதே கல்வி.

■ ஜீன் பியாகெட்

உலகில் நிறைய பிரச்னைகள் உள்ளன.
எல்லாவற்றும் ஒரே ஒரு தீர்வுதான்
உள்ளது. அதுவே கல்வி.

■ மலாலா

எல்லா தேசங்களின்
அடித்தளமும், இளைய
தலைமுறைக்குத் தரப்படும்
கல்வியை அடிப்படையாக
வைத்தே அமைகிறது.

■ டயோஜெனஸ்

கற்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு
எல்லாமே கைக்கெட்டும்
தூரத்தில்தான் இருக்கும்.

■ வில்லியம் காட்வின்

ஒருவரின் கல்வி, அவரின்
இறுதி நிமிடம் வரை
முற்றுப்பெறுவதில்லை.

■ ராபர்ட் ஸீ

கல்வியே மிகப்பெரிய வளம்!

‘என்ன வளம் இல்லை இந்தத் திருநாட்டில்’ என நாம் பெருமையாகப் பாடுகிறோம். ஆனால், இயற்கை வளங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள எதுவுமே இல்லை சுவிட்சர்லாந்தில். அதனால் கல்வியையும், அதன்மூலம் கிடைக்கும் அறிவையுமே மிகப்பெரிய வளமாக நினைக்கிறது அந்த நாடு. எனவே, கல்விக்கு அங்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. இதனால் உலகின் தலைசிறந்த கல்விமுறை இருக்கும் நாடுகளில் ஒன்றாக சுவிட்சர்லாந்து உள்ளது. மாண்டிசோரி கல்விமுறையை ஆரம்பகட்டத்தில் அறிமுகம் செய்த உலகின் மிகச்சில நாடுகளில் இதுவும் ஒன்று.

சுவிட்சர்லாந்து குட்டி நாடு. அது ‘காண்டன்’ எனப்படும் 26 குட்டி குட்டி மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாகாண அரசுகள்தான் கல்விமுறையைத் தீர்மானிக்கின்றன. மத்திய அரசு எல்லா அதிகாரங்களையும் தன்னிடம் வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கம் அங்கு இல்லை. ஒவ்வொரு மாகாணமும்

தனித்தனி கல்விமுறையை அறிமுகம் செய்துள்ளன.

சுவிட்சர்லாந்தில் ஒரு சதவிகிதம்கூட தனியார் பள்ளிகள் கிடையாது. சில சர்வதேசப் பள்ளிகள் மட்டுமே இப்படி உள்ளன. தனியார் பள்ளிகளில் கட்டணம் அதிகம். ஆனால், ‘இவ்வளவு கட்டணம் கொடுத்தாலும் அரசுப் பள்ளிகளில் கிடைப்பது போல் தரமான கல்வி கிடைப்பதில்லை’ என்ற நினைப்பு மக்களுக்கு இருக்கிறது. அதனால், எல்லோரும் அரசுப் பள்ளிகளில் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கவே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். கிண்டர்கார்டன் முதல் ஆராய்ச்சிக் கல்வி வரை இலவசமாகவும் தரமாகவும் தருகின்றன அரசுக் கல்வி நிறுவனங்கள். பல உலக நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது சுவிட்சர்லாந்தில் வரி மிக அதிகம். ஆனால், அப்படி வாங்கும் வரியில் கணிசமான பகுதி கல்விக்கே செலவிடப்படுவதால், மக்கள் மனம் கோணாமல் வரி கட்டுகிறார்கள்.

இங்கு போலவே கிண்டர்கார்டன் வகுப்பு அங்கும்

இரண்டு ஆண்டுகள். ஆறு வயதில் குழந்தைகள் ஆரம்பப்பள்ளியில் சேர வேண்டும். பள்ளிப்படிப்பு 12 ஆண்டுகள். குறைந்தபட்சம் 9 முதல் 11 ஆண்டுகள் கட்டாயம் கல்வி கற்க வேண்டும் என சட்டம் உள்ளது. பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலியன் என பல மொழி பேசும் மக்கள் வாழும் நாடு அது. எனவே, எல்லா மொழிகளிலும் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகிறது. இதுதவிர பள்ளியிலேயே வெளிநாட்டு மொழி ஒன்றும் கற்றுத் தரப்படுகிறது.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் அரை நாள் மட்டுமே வகுப்புகள் உண்டு. வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோர்களுக்கு 'மதியம் குழந்தையை வீட்டில் யார் பார்த்துக்கொள்வார்கள்' என்ற சங்கடம் எழாது. பள்ளியிலேயே தரமான மதிய உணவு தந்து மாலை வரை பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். 'என் குழந்தையைப் பள்ளிக்கு அனுப்பமாட்டேன். வீட்டிலேயே வைத்து கல்வி கொடுப்பேன்' என்று அங்கு சொல்ல முடியாது. பல மாகாணங்களில் இப்படி வீட்டிலேயே கல்வி தருவதை சட்ட விரோதம் ஆக்கியுள்ளார்கள். 'பல்வேறு சூழல்களிலிருந்து வரும் பிள்ளைகளோடு பழகும் சமூக வாய்ப்பே, பள்ளியில் தரும் கல்வியைவிட அதிகம் கற்றுத்தரும்' என்பது இதன் நோக்கம்.

நம்நாட்டில் மேல்நிலைப் படிப்புக்குப் போகும்போதுதான் மாணவர்களுக்கு விருப்பப்பட வாய்ப்பு தந்து அறிவியல், வணிகவியல் என்று பிரிக்கிறார்கள். சுவிட்சர்லாந்தில் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்துவிட்டு உயர்நிலை வகுப்புகளுக்குச் செல்லும்போதே இந்த விருப்பப் பாட வாய்ப்பு நிகழ்ந்துவிடுகிறது. அந்த நேரத்தில் ஒரு தேர்வு வைக்கப்படும். அத்துடன் ஆசிரியரும் அந்தக் குழந்தையின் ஆர்வம் மற்றும் திறமையை மதிப்பிடுவார். குழந்தையின் பெற்றோரும் ஒரு மதிப்பீடு தர வேண்டும். குழந்தைக்கும் சுய மதிப்பீடு செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பு வழங்கப்படும். இந்த நான்கு விஷயங்களையும் அலசிப் பார்த்து, உயர்நிலை வகுப்பில் அந்தக் குழந்தை என்ன பாடம் படிக்க வேண்டும் என்பது தீர்மானிக்கப்படும். அறிவியல், வணிகவியல், சட்டம் போன்ற பாடங்கள் சார்ந்து படிப்பவர்கள் ஒருவிதமான பள்ளிகளுக்கும், தொழில் சார்ந்த பாடங்களைப் படிக்க விரும்புகிறவர்கள் அது சார்ந்த பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பப்படுவார்கள். இதற்காக பல தொழில் நிறுவனங்கள், அரசின்

கல்வித்துறையோடு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளன. அந்த மாணவர்கள், பள்ளியில் பாடப் புத்தகங்களில் படிப்பதோடு மட்டுமின்றி, தொழில் நிறுவனங்களுக்குச் சென்று பிராக்டிகலாகவும் கற்க முடியும். படிப்பு முடிந்தபிறகு, அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களில் வேலைவாய்ப்பும் கிடைத்துவிடுகிறது. ஒருவேளை இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை முடித்துவிட்டு, வேறு வகை பள்ளிகளுக்கு மாற விரும்பினாலும், அதற்கும் வாய்ப்பு தரப்படும்.

சுவிட்சர்லாந்தின் பள்ளிக்கல்வி எந்த அளவுக்குத் தரமாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டும் அளவுகோல் இது... Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) என்ற அமைப்பு 2013ம் ஆண்டு உலக நாடுகளில் ஓர் ஆய்வு நடத்தியது. 'பள்ளிக்கல்வியை முடித்துவிட்டு வெளியில் வரும் இளைய தலைமுறை எந்த அளவுக்கு வேலைக்கான தகுதியோடு உள்ளது' என்பதே அந்த ஆய்வு. இதில் சுவிட்சர்லாந்து 86 சதவிகிதத்துடன் முதலிடம் பிடித்தது. அதாவது, அங்கு பள்ளிக்கல்வி முடித்துவருகிறவர்களில் 100க்கு 86 பேர், அப்போதே வேலைக்குச் செல்லும் தகுதியைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள்.

உலகின் மிகத் தரமான பல்கலைக்கழகங்கள் சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ளன. சுவிட்சர்லாந்தின் 12 பல்கலைக்கழகங்களும் அரசு நிறுவனங்களால்தான் நடத்தப்படுகின்றன. இதுதவிர தொழில் சார்ந்த கல்வியை வழங்கும் ஏழு பல்கலைக்கழகங்களும் அங்கு உள்ளன. வெளிநாட்டு மாணவர்களும் இங்கு படிக்க வருகிறார்கள். உலகிலேயே பிஹெச்.டி ஆராய்ச்சிக்காக அதிகம் வெளிநாட்டு மாணவர்கள் வருவது இங்குதான்.

சர்வதேச அளவில் பள்ளி மாணவர்களிடையே அறிவியல் மற்றும் கணித அறிவு எந்த அளவில் உள்ளது என அடிக்கடி ஆய்வுகள் நடைபெறும். இதுபோன்ற ஆய்வுகளில் சுவிட்சர்லாந்து பள்ளி மாணவர்கள் எப்போதுமே டாப் 10 இடங்களுக்குள் இருப்பார்கள். உலகின் முக்கியமான ஆராய்ச்சி மையங்கள் பலவும் இங்கு இருக்கின்றன. அறிவியல் மற்றும் மருத்துவம் சார்ந்து அதிக ஆராய்ச்சிகள் இங்கு நிகழ்கின்றன. உலகிலேயே ஆராய்ச்சிக்கல்வி முடித்தவர்கள் அதிக சதவிகிதம் இருக்கும் நாடு இதுதான். அதனால்தான் சுவிட்சர்லாந்து விஞ்ஞானிகள் அதிகம் நோபல் பரிசு பெறுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதுவரை 113 நோபல் பரிசுகளை, சுவிஸ் விஞ்ஞானிகள் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான சிறப்பப்பள்ளிகளை இங்கு பெருநகரங்களில் கூட தேட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், சுவிட்சர்லாந்தில் இப்படிப்பட்ட சிறப்புக் குழந்தைகளுக்கான கல்வி உரிமை கட்டாயம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பிறந்தது முதல் 20வது பிறந்தநாள் வரை அவர்களுக்கான கல்வி மற்றும் மருத்துவத் தேவைகளை அதற்குரிய நிபுணர்களை வைத்து அரசே செய்துகொடுக்கிறது. ●

பிளஸ் 2-வுக்குப் பிறகு... சாதனையாளர்களாக மாற்றும் சமூகவியல் படிப்புகள்!

மதிப்பெண்களைக் கடந்தும் மகத்தான வாழ்க்கை இருக்கிறது. பள்ளியில் முதல் மதிப்பெண் எடுத்தவர்கள் பலர் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள்; 'படிப்பே வராது' என ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் சாதித்திருக்கிறார்கள். பள்ளிகள் ஒருபோதும் தோல்வியைக் கற்றுத் தருவதில்லை. மிகவும் பாதுகாக்கப்பட்ட சூழலிலேயே வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள், பள்ளியைக் கடந்துதான் வாழ்வின் உண்மையான முகத்தைத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். பலருக்கு இந்த உண்மை தன்னம்பிக்கையை இழக்க வைக்கிறது. வாழ்வின் சிறு துயரங்களுக்கும் அவர்கள் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளும் அளவுக்குப் போகிறார்கள்.

நான் அறிந்த ஜனனியைப் பற்றி சொல்கிறேன். ஜனனிக்கு அப்பா இல்லை; அம்மா மட்டும்தான். மதுரையில் உள்ள தனியார் பள்ளியில் படித்துவந்தார். பத்தாம் வகுப்பில் போதுமான மதிப்பெண்கள் எடுக்கவில்லை என்பதால், பள்ளியின் நூறு சதவிகிதத் தேர்ச்சி சாதனைக்கு ஆபத்தாக இருப்பார் என்று கருதப்பட்டு பாதிபிலேயே துரத்தப்பட்டார். பிறகு, அவரை வேறு ஒரு பள்ளியில் சேர்த்துப் படிக்க வைத்தோம்.

பிளஸ் 2 தேர்வில் 70 சதவிகித மதிப்பெண்கள் பெற்றார். மகாராஷ்டிராவின் துல்ஜாபூரில் உள்ள டாடா இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் சோஷியல் சயின்ஸில் சமூக அறிவியல் படித்தார். இப்போது ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் மனிதவள மேம்பாடு அதிகாரியாகப் பணியில் சேர்ந்து ஆண்டுக்கு ரூ.16 லட்சத்தை சம்பளமாகப் பெறுகிறார். அவருடன் பள்ளியில் படித்து முதல் மதிப்பெண் எடுத்த மாணவர்களின் நிலையையும் ஜனனியையும் ஒப்பிட முடியுமா?

23 வயதில் வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கிறது. அதை எங்கிருந்து, எப்படி ஆரம்பிக்கிறோம் என்பது முக்கியம். பொறியியலும் மருத்துவமும் மட்டுமே படிப்புகள் அல்ல, நல்ல கல்விக்கூடங்களில் படிக்கும் பி.ஏ படிப்புக்கும் கூட மரியாதையும் மதிப்பும் இருக்கிறது. ஜனனி இதற்கொரு உதாரணம்.

அந்த வகையில் சமூக அறிவியல் தொடர்பான படிப்புகள் குறித்து இப்போது தெரிந்துகொள்வோம். முதல் மதிப்பெண் எடுக்கிற மாணவர்கள், 'நான் சமூக சேவை செய்யப்போகிறேன்' என்பார்கள். சமூக சேவை செய்ய முதல் மதிப்பெண் எடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. ஓரளவுக்கு மதிப்பெண் எடுத்தாலே போதுமானது. குறிப்பாக, சமூக அறிவியல் தொடர்பான படிப்புகளுக்கு!

சோஷியல் சயின்ஸ் எனப்படும் சமூக அறிவியல் படிப்புகளை பி.ஏ-விலிருந்து தொடங்கலாம். இளநிலை பட்டத்துக்குப் பின், முதுகலையில் பல சிறப்புப் பிரிவுகள் உள்ளன. பன்னாட்டு தொண்டு நிறுவனங்கள், உள்நாட்டில் இயங்கும் தொண்டு நிறுவனங்கள், சமூகத் தொண்டை தங்கள் நிர்வாகத்தின் ஒரு பகுதியாக வைத்திருக்கும் காப்பரேட் நிறுவனங்கள், மாநில மற்றும் மத்திய அரசின் சமூக நலத்துறை போன்றவற்றில் பணி வாய்ப்புகள் உள்ளன. உலக வங்கி, ஐ.நா போன்ற

■ கல்வியாளர் நெடுஞ்செழியன்

சர்வதேச அமைப்புகளில் பணிபுரியவும் வாய்ப்புள்ளது.

கல்வி, பெண்கள் நலன், பெண்கள் முன்னேற்றம், பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், குழந்தைகள் கல்வி, சூழலியல் போன்ற துறைகளில் தொண்டு நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன. உங்கள் விருப்பம் சார்ந்து துறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துப் படிக்கலாம். அல்லது சுயமாகவும் தொண்டு நிறுவனம் தொடங்கி நடத்தலாம்.

உலகின் முக்கியமான 'ஃபார்ச்சூன் 500' கம்பெனிகள், இந்தியாவின் முன்னணி கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் போன்ற பல நிறுவனங்கள், தங்கள் வருமானத்தில் குறிப்பிட்ட பகுதியை சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தருவதை ஒரு கடமையாக வைத்திருக்கின்றன. தங்களுடைய கம்பெனி சிறந்த ரேட்டிங்கைப் பெறவும் கார்ப்பரேட் சோஷியல் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டி என்ற பெயரில் உதவிகளைச் செய்கின்றன. இத்தகைய பணிகளைச் செய்துதர சமூக அறிவியல் படித்தவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

சமூக அறிவியல் படிப்புகளைப் பொறுத்தவரை டாடா இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் சோஷியல் சயின்ஸ் (Tata Institute of Social Science) பெயர் பெற்ற கல்வி நிறுவனம். அரசு உதவி பெறும் நிறுவனம் இது. இந்தக் கல்வி நிறுவனத்தில் பல சிறப்பு படிப்புகள் சொல்லித் தரப்படுகின்றன. மும்பை, ஹைதராபாத், மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் உள்ள துல்ஜாபூர், அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் உள்ள குவாஹாட்டி ஆகிய இடங்களில் டாடா இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் சோஷியல் சயின்ஸ் கல்வி நிறுவனம் செயல்படுகிறது.

பிளஸ் 2-வுக்குப் பிறகு, அல்லது இளநிலைப் பட்டப்படிப்புக்குப் பிறகு இந்தக் கல்வி நிறுவனத்தில் சமூக அறிவியல் படிப்புகளுக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். நுழைவுத் தேர்வு மூலமே மாணவர் சேர்க்கை நடைபெறுகிறது. கல்விக்கட்டணம் மற்றும் தங்கும் விடுதி செலவையும் சேர்த்து ஆண்டுக்கு ரூ. ஒரு லட்சம் வரை செலவாகலாம். அதே சமயத்தில் பல்வேறு ஸ்காலர்ஷிப்புகளையும் இந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் வழங்குகின்றன. ஆதி திராவிடர்கள்

மற்றும் பழங்குடிகளுக்கான ஸ்காலர்ஷிப், பொதுப் பட்டியல் மாணவர்களுக்கான ஸ்காலர்ஷிப், முன்னாள் மாணவர்கள் வழங்கும் ஸ்காலர்ஷிப் என ஏதோ ஒரு வகையில் சலுகைகளைப் பெற வாய்ப்பிருக்கிறது.

பி.ஏ சோஷியல் சயின்ஸ் முடித்தவர்கள், எம்.ஏ அல்லது எம்.எஸ்ஸியில் பல்வேறு பிரிவுகளில் படிக்கலாம். உதாரணத்துக்கு சில இங்கே...

Master of Arts / Master of Science (Climate Change and Sustainability Studies) பருவநிலை மாற்றம் மற்றும் சூழலியல் தகவமைப்பு பற்றி சொல்லித் தருவது இந்தப் படிப்பு.

Master of Arts / Master of Science (Urban Policy and Governance) நகர்ப்புறக் கட்டமைப்பு மற்றும் நகர நிர்வாகம் செய்வது குறித்த படிப்பு இது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு பெருநிறுவனம் உருவாக்கப்படும்போது, அங்கே உள்ள சாலை வசதிகள், ஊழியர்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் வசதி உள்ளிட்ட வசதிகளை உருவாக்கித் தருவது உள்ளிட்ட ஆளுகைகள் செய்வதை கற்றுத்தருவார்கள்.

Master of Arts / Master of Science (Water Policy and Governance) நீர் தொடர்பான கொள்கைகள் மற்றும் ஆளுகை பற்றி இந்தப் படிப்பில் படிக்கலாம்.

Master of Arts (Social Innovation and Entrepreneurship) சமூகத்துக்கு பயனளிக்கும் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த தொழில்முனைவு ஆகியவற்றை இதில் படிக்கலாம்.

Master of Arts / Master of Sciences (Disaster Management) பேரிடர் மேலாண்மை குறித்து டாடா இன்ஸ்டிடியூட் மட்டுமே சொல்லித்தருகிறது. சுனாமி, பூகம்பம், புயல், வெள்ளம் போன்ற இயற்கைப் பேரிடர்கள் ஏற்படும் சூழலில் மக்களை பாதுகாக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என இந்தப் படிப்பில் கற்கலாம்.

(அடுத்த இதழில்...)

❖ பென்குவின்கள் பறக்க முடியாத பறவைகள்; ஆனால், திறமையாக நீந்துபவை. உலகில் பறக்கத் தெரியாத, நீச்சல் தெரிந்த ஒரே பறவையினம் பென்குவின்தான்!

❖ பென்குவின்களால் 6 அடி உயரத்துக்கு எகிறிக் குதிக்க முடியும்.

❖ மனிதர்கள் போலவே இரண்டு கால்களால் நிமிர்ந்து நடக்க முடிகிற ஒரே பறவை, பென்குவின்தான்.

❖ இப்போது வாழும் பென்குவின்களில் மிகப்பெரியது எம்பரர் பென்குவின். 3 அடி 7 அங்குல உயரத்தில் பிரமாண்டமாக இருக்கும்.

❖ கிங் பென்குவின், இரண்டாவது பெரிய பென்குவின் இனம்.

❖ உலகிலேயே வேகமாக நீந்தும் பறவை, ஜெண்டு பென்குவின் (Gentoo Penguin).

❖ லிட்டில் ப்ளூ பென்குவின் என்ற இனம்தான், இருப்பதிலேயே மிகச்சிறிய பென்குவின் இனம்.

❖ அன்டார்க்டிக் பகுதியில் வசிக்கும் எம்பரர் பென்குவின், எவ்வளவு பனியையும் தாங்கிக்கொண்டு வாழும் வல்லமை பெற்றது. பனிக்காலத்தில் அவை ஒன்றை ஒன்று கட்டிக்கொண்டு கதகதப்பை தக்கவைத்துக் கொள்கின்றன.

❖ மஞ்சள் கண் பென்குவின்தான் இருப்பதிலேயே மிக அரிதான பென்குவின் இனம். வெறும் 5,000 பென்குவின்கள்தான் உயிரோடு உள்ளன.

❖ பென்குவின் தன் குட்டியைத் தொலைத்துவிட்டால், இன்னொரு பென்குவின் குட்டியைத் திருடிக்கொள்கின்றன.

✿ மார்ச் மாதம் அன்டார்க்டிகாவில் பனிக்காலம் தொடங்கிவிடும். அப்போது எம்பரர் பென்குவின் தவிர, மற்ற எல்லா உயிரினங்களும் அங்கிருந்து வெளியேறிவிடும். திறந்தவெளி பனிப்பரப்பில் அவை மட்டுமே உயிர் வாழ முடியும்.

✿ மனிதர்கள் போலவே இவை வெப்ப ரத்த உயிரினங்கள். ஆனால், முட்டை போட்டு இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன.

✿ பென்குவின் இனத்தில் குட்டிகளை ஆண் பென்குவின்கள்தான் பார்த்துக்கொள்கின்றன. முட்டையிட்டதும் பெண் பென்குவின்கள் இரை தேடிப் போகின்றன. 65 நாட்கள் பனியிலும், குளிர் காற்றிலும் எதுவுமே சாப்பிடாமல் முட்டைகளை அடை காக்கிறது ஆண் பென்குவின். பெண் பென்குவின் திரும்பியபிறகே தன் பசிக்கு இரை தேடிச் செல்கிறது அது.

✿ உலகெங்கும் சுமார் 17 முதல் 20 பென்குவின் இனங்கள் உள்ளன. மொத்தமாகச் சேர்த்து 10 கோடி பென்குவின்கள் இருக்கக்கூடும்.

✿ பென்குவின்களுக்கு நிலத்தில் எதிரிகள் எதுவும் இல்லை என்பதால், அவை மனிதர்களைப் பார்த்து பயப்படுவதில்லை. எனினும் 10 அடி நெருக்கத்தில் மனிதர்களைப் பார்த்தால் பதற்றமாகின்றன. அதனால்தான் அன்டார்க்டிகா செல்லும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இவ்வளவு தூரம் விலகியிருக்குமாறு அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்.

✿ பென்குவின்கள் தத்தித் தத்தி நடப்பது போலத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அவற்றால் மனிதர்களைவிட வேகமாக நடக்க முடியும்.

✿ தண்ணீருக்குள் தன் மூச்சை 20 நிமிடங்கள் வரை அடக்கி மூழ்கியிருக்கும் வல்லமை பெற்றவை பென்குவின்கள்.

✿ பென்குவின்கள் சிறுசிறு கற்களைத் தேடித் தேடி சேகரிக்கின்றன. ஒரு பென்குவின் சேகரித்து வைத்திருப்பதை மற்றொன்று திருடிக்கொள்ளும். இதனால் அடிக்கடி சண்டையும் போடுகின்றன அவை.

✿ பென்குவின்கள் தண்ணீருக்குள் ஆழமாக டைவ் அடித்துச் செல்லும். வெளியில் தெரிவதைவிட அவற்றின் பார்வை தண்ணீருக்குள் பளிச்சென இருக்கும். அழுக்கான தண்ணீருக்குள் கூட அவற்றால் சுலபமாக மீன்களை வேட்டையாடிச் சாப்பிட முடிவது இதனால்தான். ●

நீருக்கும் மனிதர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு!

தமிழகத்தில் சூழலியல் மீதான அக்கறையும் கவனமும் பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த தலைமுறையில் பல செயல்பாட்டாளர்கள் உருவாகியுள்ளார்கள். சூழலியலைக் காப்பதன் அவசியத்தை தமிழகத்தின் கடைக்கோடி கிராமம் வரை மக்களிடையே கொண்டு சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் சூழலியல் ஆர்வலர் ரமேஷ் கருப்பையாவின் செயல்பாடுகள் குறிப்பிடத்தகுந்தவை.

பாரம்பரிய நீர்நிலைகள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்பவராகத் தன்னுடைய பணிகளைத் தொடங்கியவர் இவர். இப்போது தங்களுடைய நீர்நிலைகளை தாங்களே புனரமைத்துக்கொள்ளும் வழியை மக்களுக்கு உணர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார். பிளாஸ்டிக் பைகளின் ஆபத்தை பிரசாரமாக்குவது, சூழலுக்குக் கேடு விளைவிக்காத பொருட்களை அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவது, இயற்கை வேளாண்மை, பாரம்பரிய விதைகளைப் பாதுகாத்தல் என பல்வேறு செயல்பாடுகளை மக்களிடையே பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார் ரமேஷ் கருப்பையா. அவருடைய சூழலியல் ஆர்வத்தின் பின்னணியைத் தெரிந்து கொள்வோம்...

“என்னுடைய சொந்த ஊர், கடலூர்

மாவட்டம் ராமநத்தம், தொழுதூர் பகுதி. அப்பா மின்சார வாரியத்தில் பணிபுரிந்தார். அம்மா விவசாயத்தைப் பார்த்துக்கொள்வார். நான் பிலியோதெரபி படித்துவிட்டு, பாண்டிச்சேரி மருத்துவ ஆய்வு நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்தேன். பிறகு எம்.எஸ்ஸி சைக்காலஜி படித்தேன். அதன்பின் சூழலியல் மீது ஏற்பட்ட ஆர்வத்தால் எம்.எஸ்ஸி என்விரான்மென்ட் சயின்ஸ் படித்தேன். அதன்தொடர்ச்சியாக இப்போது ‘பாரம்பரிய நீர்நிலைகளின் மேலாண்மை’ என்ற தலைப்பில் பெரம்பலூர் மாவட்ட நீர்நிலைகள் குறித்து ஆய்வு செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

பிலியோதெரபி என சொல்லப்படும் இயன்முறை மருத்துவம், ஒரு மறுவாழ்வு மருத்துவமுறை. பல்வேறு காரணிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை இயல்பாக்கி, சராசரி வாழ்க்கைக்கு திரும்ப உதவுவது. விவசாயக் குடும்பப் பின்னணி கொண்டவன் என்பதாலும், ஆறு, வயல், தோப்பு என இயற்கை சார்ந்த சூழலில் வளர்ந்ததாலும் சூழல் பாதிக்கப்படுவது கண்கூடாகத் தெரிந்தது. இந்தச் சூழலுக்கும் மறுவாழ்வு தந்து இயல்பாக்க வேண்டிய தேவை இருப்பது புரிந்தது. இதை உணர்ந்தபின்பு சூழல்சார்ந்து செயல்படும் எண்ணம் பிறந்தது.

மனித வாழ்க்கைக்கு நீர்தான் அடிப்படை. குறிப்பிட்ட காலத்தில் மட்டுமே கிடைக்கும் குறைந்த மழைப் பொழிவை சேமித்து வைத்து, வருடம் முழுவதும் பயன்படுத்தும் அறிவியல் பின்புலத்துடன் அமைக்கப்பட்ட நீராதாரங்கள் நம் நாட்டில் உண்டு. கல்லணை முதற்கொண்டு இதற்கு உதாரணம் சொல்லலாம். நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப, மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப, தொழிலுக்கு ஏற்ப ஒரு பகுதியின் நீராதாரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீர் எரிக்கும், அந்த எரி நிரம்பினால் மற்றொரு எரிக்கும் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகளை நேர்த்தியோடு செய்திருந்தார்கள். இத்தகைய சூழலியல் அறிவைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக நாம் மாறிவிட்டோம். சமூகத்தின் எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் சூழலியல் அழிவே மிக முக்கிய காரணியாக உள்ளது. சூழலியல் மீட்பை நோக்கி செயல்படவே, இந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்'' என்கிற கருப்பையா, தன்னுடைய பாரம்பரிய நீர் நிலைகள் குறித்த ஆய்வு பற்றிப் பகிர்ந்துகொண்டார். கடலூர் இவருடைய சொந்த மாவட்டம் என்றாலும், தொன்மை வாய்ந்த நிலமான பெரம்பலூர் மாவட்ட நீர் நிலைகள் குறித்தே இவருடைய ஆய்வு உள்ளது.

‘பல்கலைக்கழகம் வகுத்திருக்கும் ஆய்வு வழிமுறைகளைப் பின்பற்றியே என்னுடைய ஆய்வு இருக்கிறது. நீர்நிலைகள் குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகள், அரசு பதிவேட்டில் உள்ள ஆவணங்கள், இவற்றோடு மக்களிடம் வழிவழியாக சேர்ந்துள்ள தகவல்களைத் திரட்டி ஆய்வு மேற்கொள்கிறேன். இப்படி ஊர் ஊராகச் செல்லும்போது, அந்த ஊர் மக்களை ஓர் இடத்தில் கூடவைத்து, ‘நீர் அறிவோம்; குளம் அறிவோம்; எரி அறிவோம்’ என்ற பெயரில் அந்த ஊர்ப் பெரியவர்களையே பேச வைப்போம். அவர்கள் அந்த ஊரின் நீர்த் தேவை வழிவழியாக எப்படித் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது, நீராதாரங்கள் எப்படிப் பாதுகாக்கப்பட்டன என்கிற தகவல்களைப்

பகிர்ந்துகொள்வார்கள். அதன்மூலம் விழிப்படையும் இளைஞர்கள், தங்கள் ஊரின் நீர்நிலைகளின் இன்றைய சூழலைச் சீராக்க முனைவார்கள். இப்படி அவர்களைக் குழுவாக இணைத்து அந்த ஊரின் ஏரியையோ, குளத்தையோ புனரமைக்க வைப்போம். ‘குடிநீர் என்பது பாட்டில் அல்லது புள்பாப் கேனில் அடைக்கப்பட்டோ, அல்லது குழாயின் மூலமாகவோ எங்கிருந்தோ வருகிறது’ எனக் கருதுகிற இளைய சமூகம், நீரின் மூலத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் இந்த நிகழ்ச்சிகள் மூலம் புரிந்துகொள்ளும். நீருக்கும் மனிதர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்த்திவிட்டாலே போதும்... நமது நீராதாரங்கள் அழியாமல் பாதுகாக்கப்படும். இப்படிப் பல நீர்நிலைகள் புனரமைக்க நான் ஊக்க சக்தியாக இருந்திருக்கிறேன் என்பதில் மகிழ்ச்சி!” என்று நெகிழ்ந்தார் ரமேஷ் கருப்பையா.

2013ம் ஆண்டிலிருந்து புத்தகச் சந்தைகளில் பிளாஸ்டிக் பைகளைத் தவிர்த்து துணிப்பைகள் பயன்படுத்த வலியுறுத்தி, அதை ஒரு பிரசாரமாகவே முன்னெடுத்துவருகிறார் இவர்.

‘கடலில் பெரும் பரப்புக்கு பிளாஸ்டிக் நிரம்பிக் கிடப்பதாக மீனவர்கள் சொல்கிறார்கள். நிலத்தின் பல்லுயிர்ச்சூழலை மட்டுமல்ல, கடலின் சூழலையும் வேகமாக பாதித்து வருகிறது பிளாஸ்டிக் பயன்பாடு. எனவே, துணிப்பை இயக்கத்தைத் தொடங்கி பிரசாரம் செய்யும் அவசியம் உண்டானது. சூழலுக்கு மிகப்பெரிய கேட்டை உண்டாக்கும் பிளாஸ்டிக்கை அரசு தடை செய்ய வேண்டும் எனப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கிறோம். பசுமை புத்தகச் சந்தைகளை நடத்துதல், இயற்கை உணவு சார்ந்த விழாக்களில் பிளாஸ்டிக்கை தவிர்த்தல் என, போன தலைமுறையில் இருந்தது போலவே துணிப்பையின் பயன்பாட்டை மக்களிடையே கொண்டுவருவதற்காக வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னுடைய திருமணத்தை பிளாஸ்டிக் தவிர்த்த, பசுமைத் திருமணமாக நடத்தினோம்.

பனை மரங்களை மீட்கும் முயற்சியில் பனை விதைகளை நடுத்தல், பாரம்பரிய விதைகளை மீட்கும் வகையில் விவசாயிகளிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி விதைகளைச் சேகரித்தல், சந்தைகளில் அவற்றைக் காட்சிப்படுத்துதல் போன்ற பணிகளையும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்’’ என்கிற கருப்பையா, ‘‘நீர், நிலம், காற்று போன்ற இயற்கை வளங்கள் அவனவருக்கும் பொதுவானவை. அவற்றைப் பாதுகாத்து, எதிர்கால சந்ததிக்கு இங்கு வாழத் தகுதியுள்ள சூழலை உருவாக்கித் தர உந்துசக்தியாக இருக்கவே நான் விரும்புகிறேன்’’ என அக்கறையோடு முடிக்கிறார்.

- மு.வி.நந்தினி

விதைகளைத் தேடும் விழுதுகள்!

அ கரத்தின் கல்விப்பணிகளில் ஓர் அங்கமாக, 2010-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது 'அகரம் விதை திட்டம்'. உயர்கல்விக்கு உதவும் நன்கொடையாளர்களுக்கும், தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்கும் இணைப்புப் பாலமாகச் செயல்பட்டு, இம்மாணவர்களின் கல்விப் பயணம் வெற்றிகரமாக முடிவடைய அகரம் அறக்கட்டளை உதவுகிறது. கடந்த 8 ஆண்டுகளில் 1,952 மாணவர்களின் பட்டப்படிப்புக் கனவுகளை நிறைவேற்றியுள்ளது இந்தத் திட்டம். இவர்களில் 83% பேர், முதல் தலைமுறையாகக் கல்லூரி வாசலைத் தொடும் மாணவர்கள்; 65% பேர் பெண்கள். விதை திட்டத்தில் முக்கியமான பணி, இல்ல நேர்காணல். இந்தத் திட்டத்தில் பங்கேற்றுப் படிக்க விண்ணப்பிக்கும் மாணவ, மாணவிகளின் வீடுகளுக்குச் சென்று கள ஆய்வு செய்யும் பணி இது. அகரம் தன்னார்வலர்கள் இதை அர்ப்பணிப்போடு செய்கிறார்கள். இப்படிச் சென்ற தன்னார்வலர்கள் எழுதித் தந்த அனுபவப் பதிவுகளிலிருந்து ஒன்று:

சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் அருகிலுள்ள கோழிக்காட்டானூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு மாணவியின் வீட்டுக்கு இல்ல நேர்காணல் சென்றிருந்தேன்.

போக்குவரத்து வசதி இல்லாத கிராமம். விவசாயமும் நெசவுமும் மட்டுமே இந்தப் பகுதியில் முக்கியமான தொழில். வீட்டில் ஓரளவு வசதியிருந்தது. மாணவி 1,200க்கு 990 மதிப்பெண் பெற்றிருந்தார். மாணவியின் அப்பா, அண்ணன் இருவரும் கைத்தறி நெசவு செய்து வருகின்றனர். வீட்டிலேயே ஒரு தறியும் போட்டுள்ளனர். இதுதவிர வீட்டுக்கு அருகிலேயே சுமார் 40 சென்ட் நிலம் இருந்தது. இதில் மாணவாரி விவசாயம் செய்து வந்தனர்.

அந்தக் குடும்பத்தின் சூழலைப் பார்த்தபோது, மாணவி பெற்றுள்ள மதிப்பெண்ணுக்கு ஏற்றபடி ஏதாவது ஒரு கல்லூரியில், கலை அறிவியல் பாடப்பிரிவில் சேர்த்து படிக்க வைக்க அவர்களால் முடியும் என்று தெரிந்தது. அதாவது, அகரம் அறக்கட்டளையின் உதவி இல்லாமலும் அந்த மாணவி மேற்கொண்டு படிக்க முடியும்.

இந்த வீட்டில் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, வாசலுக்கு வெளியே ஒரு பெண் வந்து நின்றாள். எண்ணெய் காணாத செம்பட்டை தலை, பழைய கந்தலான உடை. எழ்மை என்பதற்கு இலக்கணமாகத் தெரிந்தாள். என்னைப் பார்த்து, மாணவிகள் ஆசிரியருக்குச் சொல்வது போல வலது கையைத் தூக்கி நெற்றியில் வைத்து வணக்கம் சொன்னாள்.

அவளை நெருங்கி, “என்ன படிக்கிறாய் பாப்பா?” என்று கேட்டேன். “நானும் பிளஸ் 2 முடிச்சுட்டேன் சார்... அகரத்துக்கு அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறேன் சார். எங்க வீட்டுக்கு வரமாட்டீங்கலா?” என்று அப்பாவித்தனமாகக் கேட்டார்.

“மார்க் எவ்வளவு எடுத்திருக்கே பாப்பா?” என்றேன். நான் இல்ல நேர்காணலுக்குச் சென்ற மாணவி எடுத்திருந்த மதிப்பெண்களைவிடவும், 150 மதிப்பெண்கள் குறைவாகப் பெற்றிருந்தார் இந்த மாணவி. அதனால்தான் இவர் முதற்கட்டத் தேர்வில் உள்ளே வரவில்லை என்பது தெரிந்தது.

அந்த மாணவியைப் பற்றி அருகில் இருந்தவர்களிடம் விசாரித்தேன். அவரது பெயர் ரோஜா. மாணவி ஐந்து வயது சிறுமியாக இருந்த நேரத்தில், கல் குவாரி வேலைக்காக ஆந்திர மாநிலத்துக்குப் போன அப்பா அங்கே வெடி விபத்தில் இறந்து விட்டார். உடலைக்கூட ஊருக்குக் கொண்டுவர வசதியில்லாத நிலையில், அங்கேயே அடக்கம் செய்து விட்டனர். ரோஜாவுக்கு ஒரு தம்பியும் இருக்கிறான். அம்மா கட்டிட சித்தாள் வேலைக்குப் போகிறார். காலை எட்டு மணிக்கு சேலம் ஐந்து ரோடு பகுதியில் சாப்பாட்டுப் பையுடன் தயாராக நின்றால்தான், ஏதாவது ஒரு மேஸ்திரி வேலைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போவார். அதனால், காலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் ரோஜாவின் அம்மா வீட்டை விட்டு சென்று விடுவார். அதன்பிறகு ரோஜா தண்ணீர் கொண்டு வந்து, வீட்டைச் சுத்தம் செய்து, தனக்கும் தம்பிக்கும் சமையல் செய்து, சாப்பிட்டுவிட்டு பின்னர் அங்கிருந்து இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்திலிருக்கும் துவக்கப்பள்ளியில் கொண்டுபோய் தம்பியை விட்டுவிட்டு, பேருந்து பிடித்து ஓமலூர் அரசு மகளிர் பள்ளிக்குச் சென்று படித்தார் என்பது தெரிந்தது.

ரோஜாவின் வீட்டைப் போய்ப் பார்த்தேன். சிமென்ட் அட்டையால் மூடப்பட்ட ஒரு நெசவுத் தறிக்கூடம். அதற்குள் இரண்டு விசைத்தரிகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அந்தக் கூடத்தின் உள்ளே கட்டப்பட்டிருந்த கயிறில் அழுக்குத்துணிகள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன.

சுவற்றில் அடித்திருந்த ஆணியில் மூன்று துணிப்பைகள் தொங்கின. ஒரு மூலையில் நான்கைந்து பாத்திரங்கள். இன்னொரு மூலையில் பழைய பாயும், கிழிந்துபோன இரண்டு தலையணைகளும் கிடந்தன. வெளியே ஒரு பனை ஓலையை வைத்து மூடப்பட்ட மண் அடுப்பும், அதைச் சுற்றிலும் இரண்டு கரிச்சட்டிகளும் இருந்தன. இதுதான் ரோஜா குடும்பத்தின் மொத்த சொத்து.

ரோஜாவின் ஒன்றுவிட்ட தாய்மாமன் ஒருவரின் தறிப்பட்டறையில் ஒரு ஓரமாக பொருட்களை வைத்துக்கொண்டு, இரவு நேரத்தில் அந்தக் கூடத்தில் இந்த மூவரும் தங்கியிருக்கிறார்கள்.

அகரம் அறக்கட்டளை உதவி செய்யாமல் போனால், ரோஜாவுக்கு படிக்க வாய்ப்பு கிடைக்காது என்பது தெரிந்தது. அங்கிருந்தபடியே ஜெயபுரியிடம் பேசினேன். “மாணவியின் மதிப்பெண் மட்டுமே முக்கியமில்லை. அவரது குடும்பச் சூழலும் முக்கியம். நீங்கள் இல்ல நேர்காணல் படிவத்தை நிரப்பி, புகைப்படங்களுடன் அனுப்புங்கள். ரோஜா படிப்பதற்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்வோம்” என்றார்.

அடுத்த ஆண்டு சொந்த வேலையாக அந்த ஊர்ப் பக்கம் போனபோது, ரோஜாவின் வீட்டுக்குச் சென்றேன். வெளிர் மஞ்சள் நிறத்தில் சுடிதார் அணிந்திருந்த மாணவியாக என்னை வரவேற்றார். நேர்த்தியாக தலை சீவியிருந்தார். முகத்தில் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி தெரிந்தது. அகரம் அறக்கட்டளை மூலமாக சென்னை அப்பல்லோ கலை அறிவியல் கல்லூரியில் படித்துவரும் அவருடைய உடல்மொழி, அவர்கள் வசித்த அந்த இடத்தின் தோற்றம் என எல்லாமே மாறியிருந்தன. கிழிந்த துணிப்பைகளைக் காணவில்லை. அந்த இடத்தில் அட்டைப் பெட்டிகள் நேர்த்தியாக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

அவருடைய குடும்பத்துக்கு வசதி வாய்ப்புகள் இன்னும் கூடவில்லை. ஆனாலும், அவரது படிப்புக்கு ஏற்றபடி, குணம் மற்றும் நடவடிக்கைகளில் மிகப்பெரிய மாற்றம் இருந்தது. ரோஜா ஒரு வீட்டுக்கு மட்டுமில்லை... ஒரு ஊருக்கே நல்ல துவக்கமாக இருப்பார் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது.

- பெ.சிவசுப்ரமணியன்

அறிவு பெரிதும்... கற்பனை பெரிதும்..?

“கற்பனைதான் அறிவைவிட பெரிசாப்பா?” - அப்பாவிடம் மீனா கேட்டாள்.

“ஏன் அப்படி கேக்குற மீனா?”

“Imagination is more important than knowledge அப்படின்னு ஐன்ஸ்டீன் சொல்லியிருக்காரே. அப்ப நான் விதவிதமா கற்பனை செய்தா போதும். படிக்க வேண்டாம்தானே?”

“ஓஹோ! நீ அந்த வழியில் வந்தியா? ஆனா, எதை அடிப்படையா வெச்சி கற்பனை செய்வே?”

“ஏதாவது உதாரணம் சொல்லுங்கப்பா.”

“இப்போ நீ விண்வெளி பற்றி கற்பனை பண்ணேன்னு வெச்சிக்கோ. எதை வெச்சி கற்பனை பண்ணுவ. ஏதாவது ஒரு கற்பனையைச் சொல்லு.”

“ம்ம்ம். பூமி இருக்கு. இதை மாதிரி வேற எங்கேயாவது கிரகங்கள்ல உயிரினங்கள் இருக்கும். அதைத் தெரிஞ்சிக்க நாம ராக்கெட்ல போகணும். போகும்போது ரொம்ப தூரம் போக வேண்டி வரும். அதுக்காக போகும் விண்கலத்துலயே கோதுமை எல்லாம் விளைபுறா மாதிரி செய்துக்கணும். அதை சாப்பிட்டுக்கிட்டு போகணும். இப்படி கற்பனை பண்ணுவேன்!”

“நமக்கு ரொம்ப பக்கத்துல இருக்கறதுல உயிர்கள் வாழற கிரகமா நம்பப்படுற Proxima b, பூமியில் இருந்து நான்கு ஒளியாண்டுகள் (Lightyears) தூரத்துல இருக்கு. தெரியுமா?”

“நான்கு லைட் இயர்ஸ்தானா? அப்ப நாம சீக்கிரமா அங்க போயிடலாமா?”

“சீக்கிரம் போயிடலாமாவா? சரி, ஒளியாண்டுன்னா என்ன?”

“தெரியலையே!”

“ஒளி எவ்வளவு வேகத்துல போகும்?”

“ஒரு நொடிக்கு மூணு லட்சம் கிலோமீட்டர் தூரம் போகும்னு படிச்சிருக்கேன்.”

“ஆமா! இப்ப யோசிச்சிப் பாரு. ஒரு நொடி. இப்படி சொடக்கு போடுறதுக்குள்ள ஒளி மூணு லட்சம் கிலோ மீட்டர் தூரம் போயிருக்கும். அப்ப அது எவ்வளவு வேகமா போகுது! அப்படி சூரியன்ல இருந்து பூமிக்கு ஒளி

வந்துக்கு எட்டு நிமிஷம் ஆகும். சரியா?”

“ஆமா.”

“அப்படி ஒளி வேகத்துல போனா, நாம சூரியக் குடும்பத்தோட எல்லையில் இருக்கிற ப்ளூட்டோவைத் தொட 5 மணி நேரம் ஆகும்.”

“சரிதான் பா!”

“அப்படி அதே ஒளியோட வேகத்துல 24 மணி நேரம் பயணம் செய்து, ஒரு நாள் முடிச்சி, ஒரு மாசம் முடிச்சி, ஒரு வருஷம் முடிச்சா அது எவ்வளவு தூரம் கடந்திருக்கும்?”

“அப்பா, எனக்குத் தலை சுத்துது. கற்பனையே பண்ண முடியல!”

“அப்படி ஒளி ஒரு வருஷம் பயணம் பன்ற தூரம்தான் ஒரு ஒளி ஆண்டு. (Light year)”

“ஆனா அந்த ‘year’ங்கிறது குழப்பது அப்பா. அது நேரத்தைக் குறிக்கிறாப்பல இருக்கு!”

“இல்ல! கவனமா இருக்கணும். அது தூரத்தைக் குறிக்குது. இப்ப சூரிய குடும்பத்துக்குப் பக்கத்துல இருக்கிற Proxima b என்ற கிரகம் எவ்வளவு ஒளி ஆண்டு தூரத்துல இருக்குன்னு சொன்னேன்?”

“4 ஒளியாண்டுகள். யப்பா. அப்ப ரொம்ப ரொம்ப தூரமாச்சே. நான் வேற ‘நாலு’ன்னு சொன்னதும் பக்கத்துல இருக்குன்னு நினைச்சிட்டேனே!”

“அது மட்டுமில்ல மீனாம்மா. நாம இன்னும் ஒளியோட வேகத்துல போற தொழில்நுட்பத்தையே கண்டுபிடிக்கலியே. நாம இப்ப போக முடிகிற அதிகபட்ச வேகத்துல போனா, Proxima b கிரகத்தை அடைய எத்தனை வருஷம் ஆகும் தெரியுமா?”

“தெரியாதே. ரொம்ப வருஷம் ஆகும்!”

“73 ஆயிரம் வருஷம் ஆகும்.”

“ஐயோ!”

“அப்ப 73 ஆயிரம் வருஷம் பயணம் பன்றதை எப்படிக் குறைக்கலாம்? நம்ம வேகத்த இன்னும் அதிகப்படுத்தலாம். அது பற்றி கற்பனை செய்யலாம். போகும்போதே பெரிய நகரமா கிளம்பிப் போகலாம். அந்த நகரத்துல மக்கள் குழந்தை பெத்துக்கிட்டு அடுத்தடுத்த

■ விஜயபாஸ்கர் விஜய்

தலைமுறைகளா வாழ்ந்துக்கிட்டே இருப்பாங்க. அவ்வளவு மக்களை விண்வெளிக்குத் தூக்கிட்டுப் போறது சாத்தியம் இல்லன்னா Cloning அடிப்படையே கொஞ்சம் மனிதர்கள், அவங்களையே அவங்க உற்பத்தி பண்ணிக்கிட்டுப் போகலாம்.”

“க்ளோனிங்னா?”

“ஓர் உயிரினத்தின் உடம்புல இருந்து செல் எடுத்து அதே உயிரினத்தை மறுபடி உருவாக்கறது. 1996ல டாலின்னு ஒரு ஆட்டை மனிதர்கள் உருவாக்கியிருக்காங்க. நீ கூகுள் பண்ணி படிச்சிப் பாரு!”

“இதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாதுப்பா. தெரிஞ்சா நான் இன்னும் அதிகமா கற்பனை செய்திருப்பேன்!”

“அதுதான் விஷயம். மீனாம்மாவுக்கு அப்பா சொல்ல வந்தது அதுதான். அறிவியல் தகவல் உனக்குத் தெரியும்போது, அறிவியல் கற்பனை இன்னும் நல்லா விரிவடையும். அதாவது, தகவலும் கற்பனையும் பின்னிப் பிணைந்தவை.”

“அப்போ, படிக்கவும் செய்யணும்னு சொல்ல வர்றீங்களாப்பா?”

“அப்படி தனித்தனியா பிரிச்சிப் பார்க்கத் தேவையில்லை மீனாம்மா. கற்பனை செய்யணும். அப்புறம் அந்த கற்பனை சம்பந்தமா என்ன இருக்குன்னு படிக்கணும். அந்த அறிவியல் தகவலும் தர்க்கமும் நம்ம கற்பனையை இன்னும் அதிகப்படுத்தும். இன்னும் விரிவா நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியும். இப்ப உனக்கு Lightyear, Proxima b கிரகம், Cloning எல்லாம் தெரியும்போது இன்னும் விரிவா அறிவியல் கற்பனை செய்ய முடியுதுதானே? அப்ப அறிவுக்கும் கற்பனைக்கும் சம்பந்தம் இருக்கு. கற்பனைக்கும்

அறிவுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கு. இரண்டையும் தொடர்ச்சியா பின்னிப் பிணைந்து செய்யும்போது அது சரியா வரும்.”

“அப்ப ஏன்பா ஐன்ஸ்டீன் அப்படிச் சொன்னார்?”

“மீனாம்மா. நீ ஐன்ஸ்டீன் சொன்ன அடுத்த வாக்கியத்தையும் பாக்கணும்... Imagination is more important than knowledge. For knowledge is limited, whereas imagination embraces the entire world, stimulating progress, giving birth to evolution. அதுல ஐன்ஸ்டீன் என்ன சொல்லியிருக்கார் பாரு. ‘For knowledge is limited’ அப்படின்னு சொல்லியிருக்காரு. அதோட அர்த்தம், ‘வெறுமனே புத்தகத்தை மட்டும் படிக்காதே, அறிவியல் கற்பனையும் செய்’ங்கறதுதான். ‘புத்தகமே படிக்காம கற்பனை மட்டும் செய்’ங்கிறது இல்ல. புத்தகத்தோட மட்டும் நின்னுடாதே... நிறைய கற்பனையும் பண்ணுங்கிறதுதான் அர்த்தம்!”

“ஹா... ஹா... புரியுதுப்பா. நானும் இதுதான் சாக்குன்னு ஐன்ஸ்டீனே சொல்லிட்டார், இனிமே நாம பாடப் புத்தகம் படிக்கப் போறதில்லைன்னு எஸ்கேப் ஆகலாந்து நினைச்சிட்டு இருந்தேன்!”

“ஓஹோ! நீ மட்டும் அப்படி ஒரு முடிவு எடுத்திருந்தா, ஐன்ஸ்டீனே கோட்டை போட்டுக்கிட்டு உன்னைத் தேடி வந்து விளக்கம் கொடுத்திருப்பாரு!”

“சரிப்பா! இப்ப நீங்க சொன்னதை வெச்சி சொல்றேன். ‘கற்பனை பண்ணு, படி, படிச்சதை வெச்சி இன்னும் விரிவா கற்பனை பண்ணு, விரிவா கற்பனை பண்ணினது பற்றி தேடித் தேடிப் படி, படிச்சதை வெச்சி இன்னும் இன்னும் விரிவா கற்பனை பண்ணு.’ சரிதானே?”

“ஆமா! படி... கற்பனை பண்ணு... கற்பனை பண்ணு... படி... படி... கற்பனை... கற்பனை... படி!” ●

செ

ன்னையிலிருந்து மதுராந்தகம் செல்லும் ஜி.எஸ்.டி சாலையில் உள்ளது கருங்குழி கிராமம். வாகனங்கள் பறக்கும் சாலையிலிருந்து விலகி கிராமத்தின் அமைதியான சூழலில் உள்ளது ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி. 2,000 பேர் வசிக்கும் கருங்குழி கிராமத்தில் ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரை மொத்தம் 86 பேர்தான் இந்தப் பள்ளியில் படிக்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலையில் இரண்டு தனியார் பள்ளிகள் உள்ளன. வசதியுள்ளவர்கள் தனியார் பள்ளிகளை நாடிக்கொண்டிருக்க, வாய்ப்பற்றவர்களைக் கைதூக்கிவிடும் பணியை இந்த அரசுப் பள்ளி செய்து வருகிறது.

“இப்போது, ‘தனியார் பள்ளிகளில் சேர்த்தால் குழந்தைகள் ஆங்கில மீடியம் படிப்பார்கள்; நல்ல நிலைக்குப் போக முடியும்’ என்கிற தவறான நம்பிக்கை வளர்ந்திருக்கிறது. போன வருடம் எங்கள் பள்ளியின் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 74. இந்த வருடம் 86. எங்களைப் பொறுத்தவரை இது வளர்ச்சிதான். இங்கு படிக்கிற குழந்தைகள் நன்றாகப் படிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்த பலரும் தங்கள் குழந்தைகளை இங்கே வந்து சேர்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நான்கைந்து குழந்தைகள் தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து இங்கே வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அங்கே கட்டிய 30 ஆயிரம் ஃபீஸ் போனாலும் பரவாயில்லை. குழந்தையோட படிப்பு முக்கியம்’ என குழந்தையைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்” என்று பெருமிதத்தோடு தங்கள் பள்ளி பற்றி பகிர்ந்துகொண்டார் தலைமையாசிரியை செ.விஜயா. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன் இங்கு தலைமையாசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற விஜயா, படிப்படியாக பல்வேறு செயல்பாடுகளை மாணவர்கள் மத்தியில் செயல்படுத்தி வருவதாகச் சொல்கிறார். சமூக அறிவியல் பாடம் எடுக்கிறார் இவர்.

“அரசு கொடுக்கிற வழிமுறைகளின்படி பாடங்களைச் சொல்லித் தருகிறோம். ஆனாலும் சில குழந்தைகள் கற்றலில் பின்தங்கியிருப்பார்கள். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பயிற்சிகள் கொடுத்து படிக்க வைக்கிறோம். அவர்களுடைய தனித்திறமைகளைக் கண்டறிந்து அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்கிறோம். என்னாலும் முடியும் என்பதை அந்தக் குழந்தை உணரும்போது படிப்பிலும் கவனத்தை செலுத்தத் தொடங்கும்” என்ற விஜயாவுடன், பள்ளியின் மற்ற ஆசிரியைகளும் இணைந்து கொண்டனர். இந்தப் பள்ளியில் மொத்தம் ஆறு ஆசிரியர்கள். அனைவரும் பெண்கள்!

“அனைவரும் பெண்களாக இருக்கிறீர்களே... உங்களுக்கிடையே பிரச்சனைகளே வந்ததில்லையா என பலரும் கேட்பார்கள். உண்மையில் எங்களுக்குள் ஒரு இணக்கமான உறவு இருக்கிறது” என்கிறார் மா.சாந்தி. பள்ளியின்

▲ விஜயா

அசத்தும்
அரசுப்
பள்ளி

தன்னம்பிக்கை
வளர்ந்தால்
படிப்பில் கவனம்
தானாக வரும்!

கணக்கு ஆசிரியை.

பள்ளியின் தமிழ் ஆசிரியை இரா.கோ.சாந்தி, “இங்கே படிக்கும் மாணவர்கள் பலரும் ஏழ்மை நிலையிலிருந்து வருகிறவர்கள்தாம். விவசாயக் கூலிகளாகவும் அரிசி ஆலைகளில் கூலிகளாகவும் பெற்றோர் பணியாற்றுகின்றனர். இந்தக் குழந்தைகளுக்கு படிப்பின்மீது நாட்டம் வர வேண்டும். அதைத்தான் முதன்மையாகக் கருதுகிறோம். ஒவ்வொரு குழந்தை பற்றியும், அவர்களின் குடும்பச் சூழல் பற்றியும் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். நான்கைந்து மாணவர்கள் சிறப்பாகப் பறை இசைப்பார்கள். அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் ஊக்கப்படுத்தினோம். பள்ளியில் இதையெல்லாம் ஊக்கப்படுத்துகிறார்களே என படிப்பின் மீது கவனம் திரும்பியிருக்கிறது” என்கிறார்.

நான்காம் வகுப்பு, ஐந்தாம் வகுப்பு ஆசிரியையான வ.வாணி பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். விசாலமான

காற்றோட்டம் மிக்க வகுப்பறை. குழந்தைகள் வரைந்த ஓவியங்கள் வரிசையாக வகுப்பறையை அலங்கரித்தன. அவர்கள் உருவாக்கிய சிறு சிறு கைவினைப்பொருட்களும் சுற்றிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மற்றொரு வகுப்பறையில் ஆங்கில ஆசிரியை ப.வரலக்ஷ்மியிடம் தாங்கள் வரைந்த ஓவியங்களை குழந்தைகள் காட்டிக்கொண்டிருந்தனர். பாடங்களுடன் கூடிய குழந்தைகளின் கற்பனைத் திறனை வளர்க்கும்

செயல்பாடுகளை நேரடியாகப் பார்க்க முடிந்தது. சூழலைப் பாதுகாத்தல், சுற்றுப்புறத்தையும் தன்னையும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் போன்றவற்றை வகுப்புகளில் வலியுறுத்துவதாகத் தெரிவித்தார் வரலக்ஷ்மி.

“எங்கள் பள்ளி மாணவர்கள் சுற்றுவட்டாரத்தில் எந்தப் போட்டி வைத்தாலும் பரிசு வாங்கி வருவார்கள். ஓவியப்போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, கேரம் விளையாட்டு போன்றவற்றில் வட்டார அளவில் விளையாடி வென்று வருகிறார்கள்” என்கிறார் தலைமையாசிரியை விஜயா.

“சனி, ஞாயிறுகளில் போட்டி நடந்தால் எங்கள் ஆறு பேரில் யாராவது ஒருவர் குழந்தைகளுடன் சென்று போட்டியில் கலந்துகொள்வோம். சனி, ஞாயிறுகளில் பணிபுரிய மாட்டோம் என சொல்லவே மாட்டோம். செலவுக்குப் பணம் இல்லாத குழந்தைகளை எங்களுடைய பணத்தைப் போட்டு அழைத்துச் செல்வோம். சமீபத்தில் ஓவியப்போட்டி, கேரம் விளையாட்டில் வென்ற மாணவர்களுக்கு டிக்கெட்டி பரிசளித்தார் ஆங்கில ஆசிரியை வரலக்ஷ்மி. இந்த வகையில் பள்ளிக்கு அடிப்படையாக சில விஷயங்கள் செய்வதற்காக ‘அகரம்’ அறக்கட்டளையை அணுகினோம்” என்ற மா.சாந்தி, தங்களுடைய முயற்சிகளைப் பார்த்து அகரம் அறக்கட்டளை பல உதவிகளைச் செய்ய வந்திருப்பதாக தெரிவித்தார். இந்த ஆண்டு பொங்கல் விழாவின்போது தங்களுடைய பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு கைவேலைகள், கரகாட்டம், ஓயிலாட்டம், பறை அடித்தல், கம்பு சுற்றுதல் போன்ற பயிற்சிகளை அகரம் அளித்ததைக் குறிப்பிட்டார்.

“பள்ளியின் தேவையாக உள்ளது சுற்றுச்சுவர்தான். திறந்த வெளியாக உள்ளதால் மாடுகள் உள்ளே வந்துவிடுகின்றன. குழந்தைகள் வளர்க்கும் செடிகளை அவை மேய்ந்துவிடுவதுண்டு. சுற்றுச்சுவர் இருந்தால் பள்ளியின் சூழலை சிறப்பாக மாற்றியமைக்க முடியும்” என்று வேண்டுகோளை வைக்கிற தலைமையாசிரியை, உற்சாகமான செய்தி ஒன்றையும் பகிர்ந்துகொண்டார்.

“டேப் பயன்படுத்தி நவீன முறையில் கற்பிக்கும் வழிமுறையை அரசு பள்ளிகளில் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இதற்கான அரசுக் குழு, எங்கள் பள்ளியைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் மூன்றாம் வகுப்பு வரை பாடங்கள் சொல்லித்தரும் மு.கிரேஸி அந்தப் பயிற்சிக்கு சென்றிருக்கிறார். எங்கள் பள்ளிக்குக் கிடைத்த சமீபத்திய மகுடம் இது” என்கிறார்.

உணவு, உடை, புத்தகங்கள், எழுதுபொருட்கள் என அனைத்தையும் இலவசமாக வழங்கினாலும் இந்தக் குழந்தைகள் ஏழ்மையை பிரதிபலிக்கிறார்கள். அரசுப் பள்ளிகளும் காணாமல் போய்விட்டால் இவர்களின் நிலைமை மிக மோசமாக முடியலாம். அதை மேம்படுத்த முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த ஆசிரியர்கள். நல்லாசிரியர்கள் இருக்குமிடத்தில் நல்ல சமுதாயம் உருவாகிறது.

- மு.வி.நந்தினி

டோஸ்ட்மாஸ்டர் வகுப்பு!

ஃபோர்டு மோட்டார்ஸ் நிறுவனத்தில் உள்ள Toastemaster என்ற அமைப்பின் மூலமாக, அகரம் விதை திட்டத்தில் பயிலும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு ஆளுமைத் திறன் பயிற்சி மற்றும் ஆங்கிலம் பேசுதல் பயிற்சி அடையாறில் உள்ள எம்.ஜி.ஆர் ஜானகி மகளிர் கல்லூரி வளாகத்தில் நடைபெற்றது. இந்த வருடம் மூன்றாம் ஆண்டு பயிலும் 90க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் மாணவர்கள் இதில் பங்கேற்றனர். இதன் முதல் வகுப்பு 18.02.2018 அன்று நடைபெற்றது.

தன்னார்வலர்கள் மாதாந்தரக் கூட்டம்

அகரம் விதை திட்ட தன்னார்வலர்களுக்கு 04.02.2018 அன்று மாதாந்தரக் கூட்டம் அடையாறில் உள்ள எம்.ஜி.ஆர் ஜானகி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. 50க்கும் மேற்பட்ட தன்னார்வலர்கள் பங்கேற்றனர். கூத்துப்பட்டறை சந்தோஷ அவர்கள் வழங்கிய பயிற்சியிலிருந்து புதுமையான கற்றலுடன் தொடங்கியது கூட்டம். தன்னார்வலர்களுக்கு 'Volunteerism' குறித்த தெளிவை விளையாட்டுடன் கூடிய பயிற்சியின் மூலம் விளக்கினார் அவர். பிறகு விதை, தை, நமது கிராமம் ஆகிய திட்டங்கள் குறித்த அனைத்து செயல்பாடுகளும் விளக்கப்பட்டன.

விதை செயல்பாடுகள்

இறங்கலப் பயிற்சி

அகரம் விதை திட்டத்தின் மூலமாக 2016-17 கல்வியாண்டில் மொத்தம் 470 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தங்களது கல்லூரிப் பயணத்தைத் தொடங்கினர். அவர்களுக்கு முதற்கட்டமாக 40 மணி நேரம் 'ஆங்கில மொழித்திறன் பயிற்சி', ACE குழுவின் மூலமாக நமது வளசரவாக்கம் பயிற்சிக்கூடத்தில் நடத்தப்பட்டது. இதில் வேல்டெக், எஸ்.ஆர்.எம், எம்.ஜி.ஆர் ஜானகி, லயோலா, பாரத், ஆல்பா, வெங்கடேஸ்வரா, சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரி, பெண்கள் கிறித்துவக் கல்லூரி ஆகிய கல்லூரிகளில் கலை மற்றும் அறிவியல் பயின்று வரும் 162 மாணவ, மாணவிகள் பங்கேற்றார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்பில் பேசுதல், வாக்கியங்கள் உருவாக்குதல் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் குழு கலந்துரையாடல் என ஆங்கிலத்தில் தயக்கமின்றி பேசுவதற்கான பயிற்சிகள் தரப்பட்டன. பயிற்சியின் முடிவில், அவர்களின் திறனைப் பரிசோதிக்கும் வகையில் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டன. ●

கடைக்குடம்

சிங்கம்

பலிர் செய்ய விரும்பு

பாண்டிராஜ்

R.வேல்ராஜ் D.இமான் வீரசமர்

இணை தயாரிப்பு ராஜ்சேகர் கற்பூரசுந்தரபாண்டியன்

தயாரிப்பு சூர்யா

சித்திரை
வெளியீடு

